Ἀντιφωνητὴς

Γιά μιά φούχτα *εὐ*
ζοῦμε ὅλοι μας

Ο. ΕΛΥΤΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2005 ΕΤΟΣ 7ο / ΑΡ. Φ. 176 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Ἀπό τήν Κύπρο στόν Πόντο
(ποδοσφαιρικά, ἔστω!)

Ἀπό τίς μεγαλύτερες κυπριακές ἐπιτυχίες στό ποδόσφαιρο ἦταν ἡ πρόκριση τῆς Ἀνόρθωσης σέ βάρος τῆς Τράμπζον Σπόρ. Θά προτιμούσαμε βεβαίως ἀντίπαλο ἀπό πόλη γνήσια τουρκική κι ὄχι τοῦ Πόντου ἀλλά δέν πειράζει. Οἱ γαλανόλευκες πού ἀνέμισαν ἐνώπιον τῆς ὁμάδας ἀπό τήν Τραπεζούντα ὅτι «ἡ Κύπρος εἶναι Ἑλλάδα!» μᾶς ἀρκεῖ...

Οἱ καλοκαιρικές θεομηνίες συνεχίζονται

Σκατοπλημμύρα ἀγγλογλωσσίας

New look γιά τό ὑποκατάστημα τοῦ ΟΤΕ στήν Komotini, Greece. Οἱ πελάτες πλέον νιώθουν πολύ high, μέ τέτοιες trendy ἐπιγραφές, στά πιό in χρώματα τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἰδίως αὐτό τό «shop» πού κυριαρχεῖ ὄχι μόνο βοηθάει τούς χιλιάδες tourists ἀλλά καί θά σέ κάνει πολύ cool ὅποτε πᾶς νά πληρώσεις τά gamisiatika τοῦ κάθε Vourlou(mi)

Α-Π-Ο-Κ-Λ-Ε-Ι-Σ-Τ-Ι-Κ-Ο ! Γιατί δέν ἔρχονται οἱ Ρῶσοι;

Σέ κόκκινο ἀπό πορτοκαλὶ ἀνῆλθε, σύμφωνα μέ ἀποκλειστικές πληροφορίες τοῦ «Α», τό ἐπίπεδο συναγερμοῦ στό περίφημο τουριστικό θέρετρο τοῦ Θρακιστάν Gatzolian Bay!

*Παρά τήν ἐπιφανειακή ἠρεμία πού ἐπικρατεῖ στήν περιοχή, ἄριστα ἐνημερωμένες πηγές ἀναφέρουν ὅτι μεταξύ τῶν Ρώσων τουριστῶν πού ἐπρόκειτο νά μᾶς κατακλύσουν παρεισέφρυσαν καί Τσετσένοι ἀντάρτες οἱ ὁποῖοι σέ συνεργασία μέ τόν τοπικό πυρήνα τῆς Ἄλ Κάιντα τοῦ Τενεκέ Μαχαλά μέ τήν ἐπωνυμία «WTMT- wild thracian muslim terrorists» καί ἀρχηγό τόν Boudour Al Hazouahri, ἀπεργάζονταν σενάρια μείζονος τρομοκρατικῆς ἐνέργειας στήν περιοχή. Φαίνεται μάλιστα πώς εἶχαν ἤδη θέσει σέ ἐφαρμογή τήν πρώτη φάση τοῦ σχεδίου τους, μέ τήν μόλυνση τῶν κουνουπιῶν/ ἑλικοπτέρων ποὺ ἐπιχειροῦν ἀπό τή βάση τῆς περιοχῆς τῶν Φερῶν μέ ἕναν σπάνιο ἰό ὁ ὁποῖος μεταδιδόμενος προκαλεῖ ἀκατάσχετες διάρροιες στά ἀνυποψίαστα θύματα μέ ἄμεσο κίνδυνο βαριᾶς ἀφυδάτωσης καί κώματος (**ἄλλου** ἀπό αὐτό στό ὁποῖο βρίσκεται μονίμως ὁ πληθυσμός).*

Συνέχεια στή σελίδα 4

Τό λατινοαμερικάνικο Ἀλ Τζαζίρα καί ἡ ρωσορθόδοξη Σωτηρία

Ἡ 24η Ἰουλίου2005, 222 χρόνια ἀπό τή μέρα γέννησης τοῦ Σιμόν Μπολιβάρ, ἦταν μία ἱστορική μέρα: Ἐγκαινιάστηκε στό Καράκας τό παναμερικανικό δορυφορικό κανάλι Telesur, *«μία λατινοαμερικανική ματιά στή Λατινική Ἀμερική»*, ὑλοποιώντας σχετική πρόταση τοῦ Φιντέλ Κάστρο. Χορηγοί του εἶναι οἱ κυβερνήσεις τῆς Βενεζουέλας (5 ἑκ. $), τῆς Κούβας, τῆς Ἀργεντινῆς καί τῆς Οὐρουγουάης καί ἐπικεφαλῆς του εἶναι ὁ Andrés Izarra (πού παραιτήθηκε ἀπό ὑπουργός Ἐπικοινωνιῶν καί Πληροφοριῶν στήν κυβέρνηση Τσάβες γιά νά ἀναλάβει τή νέα του θέση), διευθυντής του δέ ὁ Ἀράμ Ἀχαρονιάν, δημοσιογράφος τῆς Οὐρουγουάης κι ἐκδότης τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ Question, πού ἔζησε πολλά χρόνια στήν Βενεζουέλα.

Ὁ Izarra περιέγραψε τό Telesur ὡς *«πρωτοβουλία κατά τοῦ πολιτιστικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ μά καί κάθε εἴδους ἰμπεριαλισμοῦ»*, διευκρινίζοντας ταυτόχρονα πώς δέν πρέπει νά ἐκληφθεῖ ὡς πρωτοβουλία κατά τοῦ φίλου λαοῦ τῶν ΗΠΑ. Ὁ δέ Ἀχαρονιάν εἶπε πώς *"δέν γίνεται νά ἀλλάξεις τήν πραγματικότητα ἄν δέν τήν δεῖς πρῶτα πῶς ἔχει, κάτι πού ἀποτελεῖ τό μεγαλύτερο πρόβλημα τῶν Λατινοαμερικανῶν. Ὁ (Οὐρουγουανός συγγραφέας) Ἐδουάρδο Γκαλεάνο λέει ὅτι ἐπί 513 χρόνια ἐκπαιδευόμαστε νά βλέπουμε τούς ἑαυτούς μας μέ μάτια ἄλλων, μέ τά μάτια τῶν ξένων. Σήμερα ξεκινᾶμε νά κοιτάζουμε μέ τά δικά μας μάτια. Κουραστήκαμε νά μᾶς λένε ποιοί εἴμαστε, πῶς εἴμαστε καί πῶς θἄπρεπε νἄμαστε... Στίς μέρες μας ἡ μηντιακή δικτατορία προσπαθεῖ νά ὑποσκελίσει τήν στρατιωτική δικτατορία (...) Εἶναι καιρός νά σκεφτοῦμε τήν κατασκευή ἑνός παγκόσμιου ὀπτικοακουστικοῦ μέσου πού θά κηρύσσει μιάν ἀληθινή θέαση τῆς κοινωνικῆς καί πολιτισμικῆς μας διαφορετικότητας. Πρόκειται γιά παγκόσμια, ὑψηλοῦ ἐπιπέδου δομή γιά τή διάδοση τῆς προοδευτικῆς ὀπτικῆς, τῆς πολιτισμικῆς μας ἑτερότητας καί τήν ἐνίσχυση τῆς ἱστορικῆς μνήμης καί τῆς συλλογικῆς ταυτότητας τῶν λαῶν μας (...) Ξεκινήσαμε τό ξήλωμα τοῦ μηντιακοῦ λατιφούντιου τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, στό ὁποῖο βρισκόμαστε, γιά τόν ἐκδημοκρατισμό τοῦ τηλεοπτικοῦ φάσματος"*.

Πολυσήμαντη εἶναι καί ἡ σύνθεση τοῦ Δ.Σ. τοῦ *«Τελεσούρ»*, μέ προσωπικότητες ἀπό τήν Λατινική Ἀμερική, τίς ΗΠΑ καί τήν Εὐρώπη: Μεταξύ αὐτῶν ὁ Πακιστανικῆς καταγωγῆς Βρετανός συγγραφέας Ταρίκ Ἀλί, ὁ Νικαραγουανός ποιητής, ἐπίσκοπος καί πρώην ὑπουργός τῶν Σαντινίστας Ἐρνέστο Καρντενάλ, ὁ Οὐρουγουανός συγγραφέας Ἐντουάρντο Γκαλεάνο, ὁ διευθυντής τῆς Le Monde Diplomatique Ἰγνάθιο Ραμονέ, ὁ ἱδρυτής τοῦ Free Software Foundation Ρίτσαρντ Στάλλμαν, ὁ Ἀμερικανός δημοσιογράφος Σαούλ Λαντάου, ὁ ἠθοποιός Ντάνυ Γκλόβερ, ὁ τραγουδιστής Χάρυ Μπελαφόντε, καί ὁ νομπελίστας Εἰρήνης Ἀντόλφο Πέρες Ἐσκιβέλ.

Ὁ Ταρίκ Ἀλί παραλλήλισε τήν δημιουργία τοῦ Τελεσούρ μέ κείνην τοῦ Ἀλ Τζαζίρα (ὁ Τσάβες μίλησε καί γιά «στρατηγική συμμαχία» τῶν δύο καναλιῶν) καί χαρακτήρισε ἐξαιρετικά σημαντικό τό ὅτι τά 4 κράτη δημιουργοῦν τήν πιθανότητα ἑνός ἐντελῶς καινούργιου τύπου τηλεοπτικοῦ καναλιοῦ, ὥστε μέ μηντιακούς ὅρους νά ἀμφισβητηθεῖ ἡ δικτατορία τοῦ μεγάλου κεφαλαίου μέ τήν δημοκρατία τῆς ἀλήθειας. *«Παρότι ὑπάρχουν πολλά διαφορετικά κανάλια στόν κόσμο, ὅλα λένε τό ἴδιο πρᾶγμα, ὁπότε αὐτή ἡ αἴσθηση τῆς ποικιλομορφίας εἶναι ψεύτικη»*, τόνισε ὁ γνωστός διανοούμενος πού τολμάει νά λέει τά πράγματα μέ τό ὄνομά τους. Ὁ διευθυντής τῆς *Le Monde Diplomatique,* **Ἰγνάτιο Ραμονέ**, ἔδωσε ἔμφαση στό πόσο σημαντικό εἶναι πλέον γιά κυρίαρχες χῶρες νά ἐλέγχουν τήν πληροφόρησή τους, θυμίζοντας τό πραξικόπημα τοῦ 2002 στήν Βενεζουέλα πού τό διευκόλυναν τά ΜΜΕ ἀλλά ἀνετράπη ἀπό ἕναν λαό πού ἔχει ἀρχίσει νά τά ἀμφισβητεῖ. *"Χώρα πού δέν ἐλέγχει τήν πληροφόρησή της δέν εἶναι κυρίαρχη"* εἶπε ὁ Ραμονέ.

Οἱ ἀντιδράσεις δέν ἄργησαν. Πρίν ἀκόμη ἐκπέμψει τό Τελεσούρ, τό ἀμερικανικό Κογκρέσο ψήφισε ἐρτζιανά ἀντίποινα κατά τοῦ «ἐχθροῦ τῆς ἐλευθερίας» Τσάβες καί μέλη του σάν τόν Κόνι Μάκ ἐκτίμησαν πώς *ὑπονομεύεται ἡ ἰσορροπία δυνάμεων στό δυτικό ἡμισφαίριο*. Ὁ Ἀχαρονιάν ἀπάντησε πώς οἱ ἀντιδράσεις τόν πείθουν ὅτι βαδίζει σωστά!

Καί στή Ρωσία

Τό νέο δορυφορικό κανάλι τῆς Ρωσίας «Σπάς» (δηλ. «Σωτηρία») ἀνήκει στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς χώρας καί ἔχει, πέραν τῆς θρησκευτικῆς του διάστασης, καθαρά εἰδησεογραφικό καί πολιτιστικό χαρακτήρα. Ὁ φιλόσοφος **Ἀλεξάντερ Ντούγκιν** πού θά παρουσιάζει πολιτικές ἀναλύσεις ἀπό τίς συχνότητες τοῦ «Σπάς» λέει ὅτι ἡ Ρωσία χρειαζόταν ἕνα τέτοιο κανάλι χρόνια τώρα: *«Σήμερα ἡ ρωσική τηλεόραση διασκεδάζει τόν κόσμο κι αὐτό σημαίνει ὅτι κομματιάζει τήν κοινωνία. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ διασκέδαση εἶναι ἕνα πολύ ἀρνητικό καί ἄχρηστο πρᾶγμα. Διαβρώνει τήν ἀτομική ταυτότητα, τήν κοινωνική ταυτότητα καί τελικά τήν ταυτότητα ὅλης τῆς χώρας. Ἡ Ρωσία διασκέδασε καί ὡς ἀποτέλεσμα οἱ Ρῶσοι ἔχουν χαθεῖ»*. Ἡ βουλευτής **Ναταλία Ναροσνίτσκαγια** πού θά ἔχει ἐπίσης ἐκπομπή στό κανάλι λέει ὅτι θέλει νά βοηθήσει στήν ἐκ νέου ἀνακάλυψη τῆς αἴσθησης ταυτότητας καί ἑνότητας τῶν Ρώσων. Ὁ διευθυντής **Ἰβάν Ντεμίντωφ** κρίνει πώς *«οἱ Ρῶσοι ἀπό ἔθνος κατάντησαν ἁπλός πληθυσμός καί οἱ ἄνθρωποι περιμένουν κάτι πού θά τούς ξαναφέρει κοντά ὅπως παλιά, νά νιώσουν ἕνα βαθύ αἴσθημα τῆς ἱστορίας τους καί τοῦ ἔθνους τους»*.

ΗΠΑ: Ὁ ἀληθινός πατριωτισμός

Καθώς τά πράματα ὅλο καί σκουραίνουν γιά τίς ἀμερικανικές δυνάμεις Κατοχῆς στό Ἰράκ (χαρακτηριστική ἡ περίπτωση τῆς ἐπίθεσης ἀνταρτῶν μέ 14 νεκρούς ἀξιωματικούς τοῦ Μηχανικοῦ στίς 3 Αὐγούστου), ἡ ἀντίδραση στίς ΗΠΑ μεγαλώνει, χωρίς ὅμως ἀκόμη νά βρίσκει ἀνάλογη ἔκφραση στά ἐλεγχόμενα ΜΜΕ τῆς χώρας. Πέρα ἀπό ὅσα φημολογοῦνται - π.χ. γιά τήν ἐκδίωξη τοῦ στρατηγοῦ Κέβιν Μπέρνς γιά δῆθεν σεξουαλική παρεκτροπή, ἐνῷ ἀνῆκε στούς ἀντιτιθέμενους στό νεοσυντηρητικό λόμπυ τοῦ πολέμου, ὑπάρχουν καί φωτεινές περιπτώσεις σάν τοῦ λοχία Κέβιν Μπέντερμαν (στή φωτογραφία) πού τιμωρήθηκε ἀπό Στρατοδικεῖο σέ 15 μῆνες φυλάκιση ἐπειδή ἀρνήθηκε νά γυρίσει στό Ἰράκ γιά λόγους συνείδησης. Εἶναι σημαντικό ὅτι ἀθωώθηκε γιά τήν κατηγορία τῆς λιποταξίας πού θά ἐπέφερε ποινή 5 χρόνων (ὅπως συνέβαινε μέ τούς ἀρνητές στράτευσης στό Βιετνάμ). Χαρακτηριστικό τό θαρραλέο γράμμα τοῦ Μπέντερμαν στόν Πρόεδρο Μπούς, ὅπου μεταξύ ἄλλων τοῦ γράφει: «Ἐξι μῆνες καί κανένα ὅπλο μαζικῆς καταστροφῆς δέν εἶδα. Λάμβανα ἐντολές νά πυροβολῶ παιδιά πού μᾶς πετοῦσαν μικρές πέτρες. *1200 στρατιῶτες μας πέθαναν στό Ἰράκ γιά ν' ἀποκτήσεις καναδυό δισ. δολάρια ἀκόμη. Δέν ἀξίζεις οὔτε τή σκόνη τῶν ἀρβύλων τους. Κατατάχτηκα στό Στρατό γιά νά ὑπερασπιστῶ τήν πατρίδα μου κι ὄχι γιά νά γίνω θεραπαινίδα ἑνός πολιτικοῦ δεσπότη. Θέλω νά τιμήσω τό συμβόλαιό μου πού λέει ὅτι κατατάχτηκα γιά νά προστατέψω τή χώρα ἀπό κάθε ἐχθρό, ἐσωτερικό καί ἐξωτερικό, καί κατ' ἐμέ εἶσαι ἐσωτερικός ἐχθρός τῶν ΗΠΑ.»!!!*

Κεφαλαιοκρατικές κορώνες «αθέμιτου ανταγωνισμού» για εκποίηση της Ολυμπιακής

Η Ολυμπιακή Αεροπορία αποτελεί αυτήν την περίοδο την προτεραιότητα της κυβέρνησης σε ό,τι αφορά τις αποκρατικοποιήσεις. Η εταιρία κρίθηκε ζημιογόνα για το δημόσιο και ήδη τα συσσωρευμένα χρέη της θεωρούνται εξαιρετικά δύσκολο να αποπληρωθούν. Προσπάθεια σωτηρίας της επιχείρησης έγινε, όμως η Κομισιόν, με παρέμβασή της, δεν επέτρεψε στην ελληνική πολιτεία να χρηματοδοτήσει την επιχείρηση, θεωρώντας πως μια τέτοιου είδους παρέμβαση συνιστά αθέμιτο ανταγωνισμό απέναντι στις υπόλοιπες ιδιωτικές αεροπορικές εταιρίες. Επιπλέον, η Κομισιόν απαιτεί από την Ολυμπιακή να επιστρέψει στο ελληνικό δημόσιο 200 εκ. € παλαιότερων κρατικών επιδοτήσεων.

Εδώ προκύπτουν οι πρώτες απορίες: καταρχάς, από τη στιγμή που η Ολυμπιακή είναι κρατική επιχείρηση, δεν είναι εύλογο να χρηματοδοτηθεί από τον ιδιοκτήτη της, δηλαδή από το ελληνικό δημόσιο; Πού βρίσκεται το περίεργο; Φανταζόμαστε, βέβαια, ότι οι ενστάσεις της Κομισιόν μάλλον σχετίζονται με την κακοδιαχείριση της εταιρίας από το ελληνικό δημόσιο. Οι Ευρωπαίοι εταίροι μας πιθανότατα θεωρούν ότι τα μεγάλα ποσά που διατίθενται για την επιχείρηση δεν δικαιολογούνται από το υπολογιζόμενο κόστος λειτουργίας της υπό φυσιολογικές συνθήκες. Λέμε, βέβαια, «πιθανότατα», αφού πρόκειται για υπόθεσή μας με βάση όσα (δεν) μας αποκαλύπτουν οι ιθύνοντες. Εννοείται πως κάθε διευκρίνιση από τους αρμοδίους είναι καλοδεχούμενη. Προς το παρόν, ωστόσο, με βάση όσα λέγονται, η απορία μένει: ποιος θα ενισχύσει οικονομικά μια επιχείρηση, αν όχι ο ιδιοκτήτης της;

Αναφορικά με τις ενστάσεις της Κομισιόν χρειάζεται οπωσδήποτε να διευκρινιστεί από τους αρμοδίους αν υπάρχει θέμα κακοδιαχείρισης, γιατί – όπως εξηγήσαμε – φαντάζει τελείως παράλογο να μην μπορεί να χρηματοδοτήσει την εταιρία του ο ιδιοκτήτης της. Αν υπάρχει κακοδιαχείριση, σε ποιους τομείς ακριβώς εντοπίζεται; Προσλήφθηκαν υπεράριθμοι εργαζόμενοι; Πραγματοποιήθηκαν προμήθειες σκαφών, καυσίμων ή οτιδήποτε άλλου χρειάζεται η επιχείρηση με τρόπο

ύποπτο και ασύμφορο; Η συντήρηση των σκαφών αποδείχτηκε ανεπαρκής ή επαρκής μα πολυέξοδη; Περιμένουμε απαντήσεις.

Αν, πάλι, όντως σχετίζεται με κακοδιαχείριση της επιχείρησης η παρέμβαση της Κομισιόν, η ελληνική κυβέρνηση δεν θα 'πρεπε να της εξηγήσει πως το ελληνικό κράτος χρεώνεται την κακοδιαχείριση εφόσον έλεγχε την εταιρία, επομένως οφείλει να την εξυγιάνει κιόλας; Αφού οι υπεράριθμοι εργαζόμενοι διορίστηκαν από το κράτος, δεν έχει το κράτος ευθύνη για την οικονομική αποκατάσταση της εταιρίας; Αν υπήρξε κακοδιαχείριση σε ζητήματα προμηθειών, συντήρησης ή οτιδήποτε, το κράτος δεν διόρισε τους διευθυντές και τους αρμοδίους της εταιρίας; Συνεπώς, αφού ευθύνεται, θα πρέπει ν' αναλάβει και τις ευθύνες του απέναντι στην επιχείρηση. Τα εξήγησε αυτά κανείς στην Κομισιόν ή υποκύψαμε απλά στις κεφαλαιοκρατικές κορώνες περί «αθέμιτου ανταγωνισμού» μεταξύ των αεροπορικών εταιριών;

Επιπλέον, η Κομισιόν, που κόπτεται για τον «αθέμιτο ανταγωνισμό», εξέτασε αν η Ολυμπιακή λειτουργεί με τους ευνοϊκούς όρους των ιδιωτικών αεροπορικών εταιριών που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα; Η Ολυμπιακή, όντας κρατική επιχείρηση, ανέλαβε χρόνια τώρα την εξυπηρέτηση των κατοίκων της ελληνικής περιφέρειας, έστω κι αν πολλά δρομολόγια, με καθαρά επιχειρηματικούς όρους, κρίνονται ασύμφορα κι επιζήμια. Για την Ολυμπιακή δεν τίθεται θέμα αν θα συνδεθούν αεροπορικά το Καστελόριζο, η Αστυπάλαια, η Κάσος, η Λέρος, η Λήμνος, η Σκύρος με την Αθήνα· θα συνδεθούν ασυζητητί. Οι υπόλοιπες, όμως, ιδιωτικές αεροπορικές εταιρίες ανέλαβαν αντίστοιχη δέσμευση όταν έλαβαν τις άδειες λειτουργίας τους; Αν κρίνουμε από τα δρομολόγιά τους, προφανώς όχι. Είναι το ίδιο να δρομολογείς αεροσκάφη μόνο στις κερδοφόρες γραμμές (π.χ. προς Θεσσαλονίκη, Αλεξανδρούπολη, Μύκονο, Ρόδο, Ηράκλειο κ.τ.λ.), και το ίδιο να εξυπηρετείς κάθε μικρό ελληνικό νησί με αεροδρόμιο; Στην περίπτωση αυτή, υπεύθυνοι της Κομισιόν, υπάρχει ή δεν υπάρχει «αθέμιτος ανταγωνισμός»; Θα 'πρεπε όσες αεροπορικές εταιρίες αδειοδοτούνταν να λειτουργήσουν στην Ελλάδα, να εξυπηρετούν κι αυτούς τους προορισμούς ή όχι; Έχει υποχρέωση η οποιαδήποτε εταιρία, όταν ζητάει άδεια λειτουργίας, να εξυπηρετεί και το κοινωνικό σύνολο ή έχει δικαίωμα μόνο στο κέρδος; Η Ολυμπιακή επιτελεί ευεργετικό έργο για τους Έλληνες πολίτες με οικονομική ζημία της. Αυτό όμως δεν φαίνεται να λαμβάνεται υπόψη. Μας πήρε μόνο ο πόνος για τα ιδιωτικά συμφέροντα, που πλήττονται – τάχα μου – απ' τον «αθέμιτο ανταγωνισμό» της Ολυμπιακής, λες και τα χρήματα της κρατικής ενίσχυσης θα τροφοδοτούσαν κάποια καινούρια επένδυση της εταιρίας, και δεν θα ξεπλήρωναν απλά μέρος των χρεών της. Αλήθεια, αν η Ολυμπιακή ιδιωτικοποιηθεί, θα συνεχιστεί η εξυπηρέτηση των κατοίκων της «άγονης γραμμής»; Γιατί αν δεν συμβεί αυτό, δεν βλέπουμε το λόγο γιατί να μην διακοπούν τα αντίστοιχα δρομολόγια και όσο η εταιρία βρίσκεται υπό κρατικό έλεγχο, προκειμένου να κερδίζει το κράτος και όχι οι ιδιώτες. (Φυσικά και θα 'ναι απαράδεκτη η διακοπή της εξυπηρέτησης οποιουδήποτε κατοίκου της «άγονης γραμμής», απλά καταδεικνύουμε τα άνισα μέτρα και σταθμά μάλλον υπέρ των ιδιωτών τελικά, και όχι υπέρ της κρατικής επιχείρησης).

Η υποστήριξη της Ολυμπιακής με κατάδειξη της περιγραφείσας πραγματικότητας στην Κομισιόν, αποτελεί υποχρέωση της ελληνικής κυβέρνησης. Δεν μας αποκαλύπτονται, βέβαια, οι χειρισμοί της, αλλά αν δεν κινούνται προς την κατεύθυνση αυτή, προκύπτει θέμα διασφάλισης των εθνικών μας συμφερόντων. Πάντως, μιας και αναφερθήκαμε στους χειρισμούς της κυβέρνησης, το σχέδιο για μετάταξη των υπαλλήλων της Ολυμπιακής ώστε η εταιρία να πουληθεί ευκολότερα δεν είναι παραδεκτό, με την έννοια ότι αν σκοπεύεις να μετατάξεις υπαλλήλους σε άλλους δημόσιους τομείς, γιατί να μην το κάνεις κρατώντας και υπό τον έλεγχό σου την αεροπορική εταιρία, ώστε, εξυγιαίνοντάς την, να κερδίσεις μελλοντικά απ' αυτήν. Εκτός κι αν οι πολιτικές μας είναι τόσο κοντόθωρες, ώστε να περιμένουν μόνο το ρευστό που θα εισέλθει με την πώληση άπαξ στα κρατικά ταμεία, τη στιγμή που ένας σημαντικός πόρος εσόδων θα χαθεί οριστικά για το κράτος, με τους ιδιώτες να πανηγυρίζουν για το «φιλέτο» που εξασφάλισαν. Εξίσου απαράδεκτη είναι και η ανασφάλεια που καλλιεργείται από μέλη του κυβερνώντος κόμματος όταν δηλώνουν πως η Ολυμπιακή ή θα πουληθεί ή θα κλείσει μέσα στον Αύγουστο. Μα, ειλικρινά, θα στηρίξουν την επιχείρηση με τέτοιες εκβιαστικές δηλώσεις; Ποιος υποψήφιος ταξιδιώτης θα επιλέξει την Ολυμπιακή όταν σκέφτεται πως θα χάσει τα χρήματά του αν η εταιρία κλείσει τον Αύγουστο; Είναι ποτέ δυνατόν να ορθοποδήσει μια επιχείρηση, όταν οι ίδιοι οι διαχειριστές της τής βάζουν τρικλοποδιές;

Στο μέσο του καλοκαιριού, με τα μπάνια του λαού, περιμένουμε τις εξελίξεις, ελπίζοντας στην καλύτερη για το μέλλον της Ολυμπιακής και το συμφέρον των Ελλήνων πολιτών. Θα επαναλάβουμε, ωστόσο, πως «λύσεις» οι οποίες προσφέρουν στο πιάτο των ιδιωτών επιχειρήσεις που μπορούν με σωστή διαχείριση να αποφέρουν κέρδη δεν γίνονται παραδεκτές. Περιμένουμε, επιτέλους, από το ελληνικό κράτος να λειτουργεί τις όποιες επιχειρήσεις με κέρδος, όπως ακριβώς το κατορθώνουν και οι ιδιώτες, και όχι να τις «ξεφορτώνεται» για ένα κομμάτι ψωμί. Τέτοιες «λύσεις» μόνο διαχειριστική ανικανότητα ή ύποπτες μεθοδεύσεις υποδηλώνουν, προκαλώντας μακροχρόνια ζημία του εθνικού συμφέροντος μά και τη νοημοσύνη των πολιτών.

Γιάννης Στρούμπας

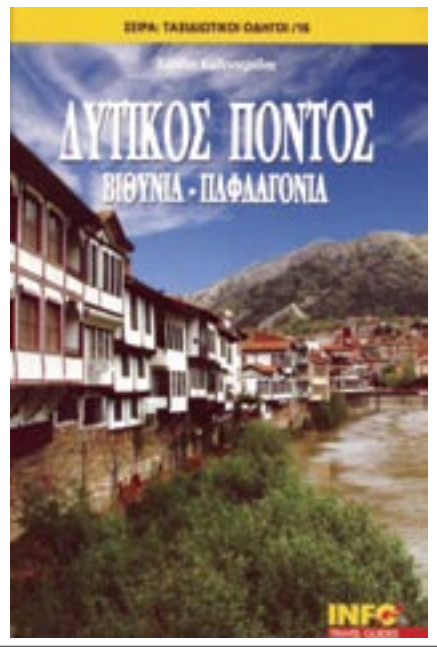

Καθώς συνεχίζεται ή προσπάθεια τῶν ἐκδόσεων ΙΝΦΟΓΝΩΜΩΝ γιά δημιουργία ταξιδιωτικῶν ὁδηγῶν ποιότητας, τό ἑλληνικό κοινό, ἰδίως δέ τό ποντιακῆς καταγωγῆς, ἔχει ἕνα ἀκόμη εὔχρηστο ἐγχειρίδιο ἱστορίας, γεωγραφίας καί περιήγησης γιά τίς ἀξέχαστες πατρίδες του στή σημερινή Τουρκία. Μετά τήν Κωνσταντινούπολη, τή Σμύρνη, τήν Καππαδοκία καί τήν Μαρμαρίδα, ἐκδόθηκε ὁ ὁδηγός γιά τόν Δυτικό Πόντο - Βιθυνία - Παφλαγονία καί ἀναμένεται τώρα καί νέος γιά τόν Ἀνατολικό Πόντο. Σύμφωνα μέ τόν πρόλογο τοῦ ὑπευθύνου ἔκδοσης ***Σάββα Καλεντερίδη****, ἡ ἀγωνία τοῦ ταξιδιώτη νά φτάσει στόν προορισμό του συχνά «τόν κάνει νά προσπεράσει τόπους μέ μεγάλη ἱστορία, χωρίς νά δώσει τή σημασία πού πρέπει». Ἕνας μοναδικός πλοῦτος στοιχείων γιά ὅλον τόν Βορρά τῆς μικρασιατικῆς χερσονήσου ἐκτίθεται λεπτομερῶς στίς 368 σελίδες (!) τοῦ ὁδηγοῦ πού νομίζουμε ὅτι εἶναι παραπάνω ἀπό ἀπαραίτητος γιά κάθε ταξιδιώτη (κι ὄχι μόνο). Τέλος, νά σημειώσουμε ὅτι στή σειρά μέ τούς τρίγλωσσους, λεπτομερέστατους χάρτες τῆς ΙΝΦΟΓΝΩΜΩΝ προστέθηκε ἕνας ἀκόμη: Βόσπορος - Ἀνατολική Θράκη. Ὅσοι ἀνατολικοθρακιῶτες ταξιδεύουν στά προγονικά τους μέρη θά τόν βροῦν χρησιμότατο.*

ΤΑ ΚΑΡΑΒΑΝΙΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Πάνω από 1,5 εκατομμύριο Τούρκοι κάθε καλοκαίρι από τα μέσα Ιουλίου μέχρι και τις πρώτες ημέρες του Αυγούστου κατευθύνονται κυρίως από τη Γερμανία, την Ολλανδία και το Βέλγιο στην Τουρκία, για τις καλοκαιρινές διακοπές. Η τεράστια αυτή μετακίνηση αποτελεί αντικείμενο ενασχόλησης των τουρκικών τηλεοπτικών καναλιών ενώ δεν λείπουν και ειδικές εκπομπές όπου δίνονται οδηγίες και πληροφορίες για τις εναλλακτικές διαδρομές κυρίως μέσω Βουλγαρίας.

Τα κοινωνικά χαρακτηριστικά αυτών των ανθρώπων είναι λίγο πολύ ίδια. Πρόκειται για φτωχούς και αγράμματους αγρότες οι οποίες εδώ και κάποιες δεκαετίες εγκατέλειψαν την Τουρκία για να αναζητήσουν καλύτερη τύχη στις ευρωπαϊκές χώρες. Μόνο οι νεότερες γενιές, δηλαδή τα παιδιά που γεννήθηκαν στο εξωτερικό έχουν επηρεαστεί από τα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα και έχουν αναδειχθεί πολλοί νέοι επιστήμονες. Όμως η πρώτη γενιά μεταναστών συνεχίζει και στις χώρες που ζει να αναπαράγει τουρκικά πρότυπα σκέψης και συμπεριφοράς, κοινωνικής, θρησκευτικής και εθνικής. Ο εθνικός φανατισμός που υποθάλπεται από τους τουρκικούς συλλόγους και από τη νοσταλγία της πατρίδας είναι κύριο χαρακτηριστικό μεγάλης μερίδας των Τούρκων μεταναστών. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι ανάμεσά τους υπάρχουν και πολλοί μη τουρκικοί πληθυσμοί και κυρίως Κούρδοι.

Η μεγάλη μάζα απασχολείται σε ευρωπαϊκές βιομηχανικές μονάδες, ενώ είναι πολλοί οι οποίοι έχουν ανοίξει μικροκαταστήματα και φαγάδικα με επικεφαλής τα Κεμπάπ και Ντονέρ (το αντίστοιχο του γύρου). Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 αναπτύχθηκε μεταξύ των μεταναστών μια ολόκληρη τάξη εμπόρων η οποία από τη μια εξάγει γερμανικά κυρίως προϊόντα προς την Τουρκία αλλά από την άλλη εισάγει πολύ μεγαλύτερες ποσότητες τουρκικών προϊόντων (αγροτικών, επίπλων κλπ) στη Γερμανία. Η τάξη αυτή αφενός έχει πλουτίσει από το αυξανόμενης κλίμακας εμπόριο αλλά από την άλλη αποτελεί για την ίδια την Τουρκία μία ισχυρή εμπορική και πολιτική δύναμη στην Ευρώπη. Η δυναμική των Τούρκων μεταναστών δεν εξαντλείται στις δυτικοευρωπαϊκές χώρες αλλά απλώνεται σε όλες τις χώρες της Χερσονήσου του Αίμου, από τη Μολδαβία (με επενδύσεις στον τραπεζικό τομέα, στις τηλεπικοινωνίες και σε δεκάδες μικρές ιδιωτικές μικροεπενδύσεις) μέχρι την Αλβανία και τη Βουλγαρία. Στην τελευταία μάλιστα η τουρκική παρουσία είναι τεράστια. Μάρτυρας της τουρκικής οικονομικής διείσδυσης στα Βαλκάνια των αγροτικών αλλά και βιομηχανικών προϊόντων της είναι οι αγορές των χωρών αυτών όπου δεν υπάρχει περίπτωση να μη βρει κάποιος τουρκικό προϊόν, αλλά και τα ατελείωτα φορτηγά TIR που κινούνται στους εθνικούς δρόμους των χωρών αυτών.

Οι Τούρκοι μετανάστες αποτελούν μία σημαντική πολιτική δύναμη για την Τουρκία, η οποία κινητοποιείται σε κάθε τουρκικό εθνικό θέμα. Αν και η πλειοψηφία διακατέχεται από εθνικιστικά φρονήματα, εν τούτοις κάποιοι έχουν επηρεαστεί από το ευρωπαϊκό πνεύμα και αντιμετωπίζουν με κριτικό βλέμμα τους τουρκικούς μεγαλοϊδεατισμούς. Τούρκος μετανάστης που διέβαινε προ μηνός για πρώτη φορά οδικώς τη γέφυρα του Έβρου, εντυπωσιάστηκε από την εικόνα των Ελλήνων και Τούρκων φρουρών, οι οποίοι σε πολύ κοντινή απόσταση διατηρούσαν φιλικές σχέσεις μεταξύ τους. Έσπευσε να σχολιάσει ότι πρόκειται για ένα όμορφο σκηνικό το οποίο διαφέρει από όσα του δίδαξαν στο σχολείο, σε ένα χωριό του Πόντου, ότι δηλαδή οι Έλληνες είναι εχθροί των Τούρκων κλπ. Παρατήρησε ότι ούτε στα σύνορα αλλά και ούτε μέσα στην Ελλάδα, αντιμετώπισε εχθρική συμπεριφορά, ενώ αντίθετα από ομόθρησκους Βόσνιους τελωνειακούς αντιμετωπίστηκε ως «σκουπίδι», παρά το γεγονός ότι η Τουρκία παρουσιάζει τους Βόσνιους ως αδερφούς των Τούρκων στα Βαλκάνια. Μακάρι οι άνθρωποι αυτοί να φτάσουν μια μέρα να αποτελούν μία σημαντική μερίδα στον πληθυσμό της γείτονος, για το καλό όλων μας...

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου καί Φιλίππου, 691 00, **Κομοτηνή**
Τηλέφωνο: **25310 81537**
Τηλεομοιότυπο: **25310 81536**
Ἠλ. διεύθυνση: **karaiskk@otenet.gr**
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Ἔκδοση τοῦ σωματείου ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: **Καραϊσκος Κώστας**
Συντάσσεται ἀπό ἐπιτροπή
Ἐκτύπωση: *ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.*

Ἐτήσια συνδρομή:
Ἰδιωτῶν **22 €**
Ἐξωτερικοῦ, συλλόγων, ὀργανισμῶν, κλπ: **44 €**
Ἀριθμοί λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ἀνα-γνώσεις

Τρότσκι, Τίτο καί Κεμάλ

Ὁ καθηγητής (στό πανεπιστήμιο Χάουαρντ) **Νικ. Σταύρου** στήν «Ἐλευθεροτυπία» (30-7) γιά ἕνα μοναδικῆς ἱστορικῆς ἀξίας θέμα μέ ποικίλες πολιτικές προεκτάσεις στό σήμερα. Ὁ καθηγητής τολμάει νά πεῖ τά πράγματα μέ τό ὄνομά τους καί ὁ νοῶν νοείτω:

«Εἴτε μιλᾶμε γιά τά «Φαντάσματα τῶν Βαλκανίων» τοῦ Ρόμπερτ Κάπλαν εἴτε γιά τή «Θεσσαλονίκη, Πόλη τῶν Φαντασμάτων» τοῦ Μάρκ Μαζάουερ εἴτε τέλος γιά τίς θρηνωδίες τοῦ Μπέρναρτ Λιούις, γιά τά «ἐγκλήματα τῶν Ἑλλήνων» κατά τῶν μουσουλμάνων τῆς Βαλκανικῆς, μία εἶναι ἡ μόνιμη ἐπωδός: ὁ ἑλληνικός ἐθνικισμός εἶναι φύσει μοχθηρός, ἐνῶ ὁ ἐθνικιστικός ζῆλος ὅλων τῶν ἄλλων ἀποθεώνει τήν πολυεθνικότητα καί ἐπιβεβαιώνει τήν ἀνοχή τῶν Ὀθωμανῶν ἡγετῶν καί τήν ἰμπεριαλιστική μεγαλοθυμία, ἡ ὁποία ἐξέθρεψε τόν πολυεθνικό παράδεισο, πού ἔφτασε στό ἀπόγειό του στήν πρό βαλκανικῶν πολέμων (1912) Θεσσαλονίκη.

Ἡ νοσταλγική παραμυθία λοιπόν ὑπαγορεύει ὅτι Ἕλληνες καί Σέρβοι, συντετριμμένοι γιά τά περασμένα λάθη τους, θά ἔπρεπε νά μετανοήσουν γιά τίς ἁμαρτίες τους καί μάλιστα νά ἀποδείξουν ἔμπρακτα τή μεταμέλειά τους. Καί τί καλύτερη ἀπόδειξη ἀπό τήν ἐπιβολή ἑνός βαλκανικοῦ συστήματος ἀσφαλείας πού ἀφανίζει τήν ἑλληνική ταυτότητα καί ὑλοποιεῖ τά ὁράματα τοῦ Τίτο καί τοῦ Τρότσκι γιά τή βαλκανική χερσόνησο, πού τήν ἤθελαν νά ἐλέγχεται ἀπό ἀλλοδαπές ἐλίτ καί νά προστατεύεται ἀπό αὐτοκρατορικούς ἀντιβασιλεῖς; (...)

Τά σοβιετικά ἀρχεῖα πού εἶδαν πρόσφατα τό φῶς τῆς δημοσιότητας δείχνουν ὅτι ὁ Τρότσκι ἁλώνιζε στήν περιοχή πρίν, κατά τή διάρκεια καί μετά τούς Βαλκανικούς πολέμους. Εἶχε κάνει τή Θεσσαλονίκη ἐπιχειρησιακή του βάση καί - κρυμμένος στίς μή ἑλληνικές ἐλίτ τῆς πόλης - προωθοῦσε τήν ἰδέα τῆς μετατροπῆς τῶν Βαλκανίων σέ πειραματικό μοντέλο γιά τόν προλεταριακό διεθνισμό. Βρῆκε καταφύγιο ἀνάμεσα στούς Ἑβραίους σοσιαλιστές τῆς πόλης, ὅπου συναναστρεφόταν καί καθοδηγοῦσε τόν Ἄβραάμ Μπεναγιόρα, ἱδρυτή τῆς πρώτης, ἐθνικά καθαρόαιμης, «σοσιαλιστικῆς» ὁμοσπονδίας στήν Ἑλλάδα!

Στίς 13 Σεπτεμβρίου τοῦ 1917, ὁ Τρότσκι προσελήφθη ἀπό τή ριζοσπαστική ἐφημερίδα τοῦ Κιέβου, «Kievskaya Mysl» (Σκέψη τοῦ Κιέβου) μέ ὁδηγίες νά σπεύσει ἀπό τή Βιέννη, ὅπου βρισκόταν, στά Βαλκάνια, γιά νά καλύψει τήν ἀναμενόμενη «ἐπαναστατική κατάσταση». Ἡ συγκυρία ἦταν ἰδανική: μόλις ἕνας μήνας προτοῦ ξεσπάσει ὁ πόλεμος. Ὁ Τρότσκι ἔστελνε τίς ἀνταποκρίσεις του στό Κίεβο χρησιμοποιώντας δυό ψευδώνυμα ἐναλλάξ, Ἀντίντ Ὄτο καί Λ. Γιάνοφ. Οἱ ἀνταποκρίσεις του ἀκολουθοῦσαν μία ἀρχή: πάντα εὐνοοῦσαν τήν πλευρά ποὺ ἡττᾶτο, πρῶτα τούς Ὀθωμανούς καί ἀργότερα τούς Βουλγάρους. Οἱ ἀναλύσεις του ἦταν μῖγμα «εἰδήσεων» καί «συνηγορίας», πάντοτε ὅμως κατέληγαν μέ τήν προώθηση τῆς ἰδέας «ἑνός ἑνοποιημένου κράτους ὅλων τῶν Βαλκανικῶν ἐθνοτήτων, βασισμένο στίς δημοκρατικές ὁμοσπονδιακές ἀρχές». Ὁ Τρότσκι πρῶτος ἔσπειρε τήν ἰδέα τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας, ἡ ὁποία ἂν ἐφαρμοζόταν ἀναπόφευκτα θά μετέτρεπε τό ἑλληνικό ἔθνος σέ μειονότητα (σχεδόν ὅπως συνέβαινε στή Θεσσαλονίκη πρό τοῦ 1912) καί θά ἔθετε τίς «καταπιεσμένες» μειονότητες ἐπικεφαλῆς. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι τό βαλκανικό ἐγχείρημα τοῦ Τρότσκι συνέπεσε μέ τήν ἄνοδο τῶν Νεότουρκων, ἕνας ἀπό τούς ὁποίους, ὁ Μουσταφά Κεμάλ, προαλειφόταν ὡς ἀντικαπιταλιστής ἐπαναστάτης, καί ὁ ὁποῖος τό 1920 θά ζητοῦσε ἀπό τόν Τρότσκι (ἤδη κομισάριο Ἄμυνας τοῦ Λένιν) νά τοῦ διαθέσει στρατιωτικούς συμβούλους τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ, ὥστε οἱ ὀρδές του «νά κατατροπώσουν τούς Ἕλληνες ἰμπεριαλιστές».

Ἡ ἰδέα τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας ἀναζωπυρώθηκε ἀπό τήν Κομιντέρν, καί τό ἔργο τῆς ὑλοποίησης ἀνέλαβε ὁ ἀρχιπράκτοράς της στή Δ. Εὐρώπη, Γιοζίπ Μπρόζ Τίτο, ἕνας ἱστορικός γρίφος, ποὺ τό φαντασμά του καταδιώκει τούς Σέρβους καί τό «Σκοπιανό» του κατασκεύασμα ταλαιπωρεῖ τούς Ἕλληνες. Καί ὅμως, τό φανταστικό πολιτικό του πορτραῖτο εἴτε κουκουλώνεται ἀπό τούς πλαστογράφους τῆς ἱστορίας, εἴτε λατρεύεται μέ νοσταλγία ἀπό ἐκείνους ποὺ τό φιλοτέχνησαν.

Ὁ Τίτο δέν ἦταν οὔτε Κροάτης οὔτε Καθολικός οὔτε βέβαια ξεκίνησε ὡς ταπεινός σιδεράς. Καί ὁπωσδήποτε δέν ἦταν Σέρβος. Ἀφήνω τούς ρεβιζιονιστές ἱστορικούς νά ἀναζητήσουν τήν ἐθνική του καταγωγή. Ἐδῶ θά περιοριστῶ σέ μερικά γεγονότα, ποὺ ἀνέσυρα ἀπό δημοσιευμένα πλήν ἀποσιωπημένα ντοκουμέντα, μέ τήν ἐλπίδα νά προκαλέσω περαιτέρω ἐπιστημονική ἔρευνα γύρω ἀπό τή ζωή ἑνός Βαλκάνιου ἀπατεώνα, τοῦ ὁποίου οἱ πειραματισμοί γιά τήν κατασκευή πολυεθνικῶν κοινωνιῶν ἀναβιώνουν καί στίς μέρες μας. Τό ποιός ἦταν ὁ Τίτο παραμένει μυστήριο, τό ποιός δέν ἦταν ὅμως εἶναι ὁλοφάνερο: δέν ἦταν ἁπλῶς ἕνας ἀξιωματοῦχος τῆς Κομιντέρν, ἐπιφορτισμένος μέ τά ζητήματα τῆς Δ. Εὐρώπης, ὅπως γράφουν τά βιβλία τῆς Ἱστορίας. Ἡ γενεαλογία του εἶναι σίγουρα γνωστή στίς βρετανικές μυστικές ὑπηρεσίες, οἱ ὁποῖες ἐπίσης γνωρίζουν ὅτι δέν ἐπρόκειτο περί ἑνός χαρισματικοῦ σιδερᾶ ἀπό κάποιο φτωχικό κροατικό χωριό, ὅπου πιάνο δέν εἶχαν δεῖ ποτέ στά μάτια τους, καί ὅμως ἐκεῖνος ἔμαθε νά παίζει ἄψογα Μπράμς, Μπετόβεν καί Λίστ, πιανιστικές ἱκανότητες ποὺ ἀκούραστα ἐπεδείκνυε σέ στενό κύκλο προσκεκλημένων στίς πολλές του βίλες.

Ὁ Τίτο παρεισέφρησε στή Γιουγκοσλαβία γιά λογαριασμό τῆς βρετανικῆς Ἰντέλιτζενς στά τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1930. Ταξίδευε ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη στό Μπάρι τῆς Ἰταλίας, μέ προορισμό τή Μόσχα, γιά νά ἀπολογηθεῖ στούς ἀνακριτές τοῦ Στάλιν γιά τά «λάθη» του καί κυρίως γιά τή σχέση του μέ τή σιωνιστική παρέκκλιση τῶν Μπουχάριν, Ζινόβιεβ καί Τρότσκι. Στό Μπάρι οἱ Βρετανοί τοῦ προμήθευσαν πλαστό καναδικό διαβατήριο (μέ ἀριθμό 32829) στό ὄνομα κάποιου πεθαμένου Ἕλληνα, τοῦ Σπυρίδωνα Μέκα. Γιατί ἄραγε ἡ βρετανική Μ15 κοπτόταν τόσο πολύ νά σώσει ἕναν πράκτορα τῆς Κομιντέρν, ἀφιερωμένου - ὑποτίθεται - στήν ἀνατροπή τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος; Μήπως αὐτή ἡ φιλεύσπλαχνη ἐνέργεια εἶχε σχέση μέ τήν κατοπινότερη ρήξη Τίτο - Στάλιν, τό 1948;» Αὐτά τά ἐρωτήματα θά ἐνδιέφεραν ἄραγε τούς «ἀρχαιολόγους φαντασμάτων»;

Τό φθινόπωρο τοῦ 1941, ὁ Γιόζιπ Μπρόζ - Τίτο ντεμπουτάρησε ὡς «ἀρχηγός τῆς ἀντίστασης» στή γερμανοκρατούμενη Γιουγκοσλαβία, μῆνες ἀφοῦ ὁ Ντράζα Μιχαήλοβιτς εἶχε αὐθορμήτως ἐγκαινιάσει τήν Ἐθνική Σερβική Ἀντίσταση...»

Ψευδολογίες καί Σρεμπρένιτσα

Ὅσο διαρκοῦσε ἡ ἐπετειακή ψεμματοπλημμύρα σχετικά μέ τή «σφαγή» τῆς Σρεμπρένιτσα, δόθηκε στή δημοσιότητα ἡ ἀναφορά τῆς Ὁμάδας Ἔρευνας γιά τό θέμα, πού συγκροτήθηκε μέ σερβική πρωτοβουλία καί δούλεψε γιά τρία χρόνια. Βεβαίως καί πουθενά δέν τό βρήκατε καί γιαυτό ἔχετε αὐτή τή στιγμή ἀνά χείρας τόν «Ἀντιφωνητή»...

Σύμφωνα λοιπόν μέ τόν συντάκτη τῆς ἀναφορᾶς, καθηγητή Ἔντ Χέρμαν (Pennsylvania University), *«Ἡ «σφαγή τῆς Σρεμπρένιτσα» εἶναι ὁ μεγαλύτερος θρίαμβος τῆς προπαγάνδας πού προέκυψε ἀπό τούς πολέμους στά Βαλκάνια [...] Σύνδεση ὅμως μέ τήν ἀλήθεια καί τήν δικαιοσύνη δέν ὑφίσταται»*. Καί σύμφωνα μέ τόν πρώην συντονιστή τοῦ ΟΗΕ γιά ζητήματα Πολιτῶν, Phillip Corwin, *«ἡ ἐπίσημη ἐκδοχή αὐτῶν τῶν γεγονότων ὑπῆρξε μία ἐκστρατεία παραπληροφόρησης πού ἔθαψε μαζί μέ τά πτώματα καί τά γεγονότα»*. Ὁ Καναδός καθηγητής Διεθνοῦς Δικαίου (York University) Michael Mandel, ἀπό τούς συγγραφεῖς τῆς ἀναφορᾶς, μιλάει καθαρά: *"ὁ ἰσχυρισμός τοῦ ICTY* (Σ.Σ.: εἶναι τό Circo del Ponte) *πώς στήν Σρεμπρένιτσα ἔγινε γενοκτονία δέν στηρίζεται οὔτε ἀπό τά γεγονότα οὔτε ἀπό τήν κείμενη νομοθεσία."* Στήν πραγματικότητα, σύμφωνα μέ τόν Corwin, *"αὐτό πού ἔγινε ἐκεῖ δέν ἦταν μιά μεμονωμένη μεγάλη σφαγή μουσουλμάνων ἀπό Σέρβους ἀλλά μία σειρά αἱματηρότατων ἐπιθέσεων καί ἀντεπιθέσεων γιά μιά περίοδο πάνω ἀπό τρία χρόνια, ἡ ὁποία ἔφτασε στήν κορύφωσή της τόν Ἰούλιο τοῦ 1995."* Διαβάζουμε λοιπόν τά συμπεράσματα τῆς ἀναφορᾶς:

1. *Ἀριθμοί καί γεγονότα ἔχουν παρουσιαστεῖ διαστρεβλωμένα στά μεγάλα ΜΜΕ τῆς Δύσης καί ἀπαιτοῦν μιά ἀντικειμενική ἐπανεξέταση. Ὁ ἰσχυρισμός τῶν 7-8.000 νεκρῶν Μουσουλμάνων στήν κατάληψη τῆς Σρεμπρένιτσα εἶναι ἀστήρικτος. Ὁ ἀριθμός αὐτός δόθηκε ἀρχικά (καί χονδρικά) ἀπό τόν Ἐρυθρό Σταυρό καί περιελάμβανε 5.000 «ἀγνοούμενους» πού ἀργότερα βρέθηκαν εἴτε ζωντανοί εἴτε νεκροί σέ μάχες μέ Σερβοβόσνιους. Οὔτε τά πτώματα πού βρέθηκαν ἀπό τό ICTY τόν δικαιολογοῦν, οὔτε καί πολλά ἀπό αὐτά νά συνδεθοῦν μέ τήν περίοδο αὐτή. Ἀπό τά 7.500 πτώματα τῆς Τούζλας μόνο 2.079 ταυτοποιήθηκαν μέσῳ ἐξέτασης DNA καί ἡ προσπάθεια νά συνδεθοῦν μέ τή Σρεμπρένιτσα ἀπέτυχε. Ἄλλωστε ἀπό τούς 40.000 ἄνδρες πού ἐκτιμᾶται ὅτι βρίσκονταν στήν πόλη πρίν τήν κατάληψή της ἀπό τούς Σέρβους (τό ICTY μιλάει γιά 37.000), ὁ Παγκόσμιος Ὀργανισμός Ὑγείας πιστοποίησε 35.632 ἐπιζῶντες, καί ὁ Ἐρυθρός Σταυρός βεβαίωσε 3.000 περίπου στρατιῶτες πού πέρασαν μέσα ἀπό τίς σερβικές γραμμές.*

2. *Ἀστήρικτος καί ὁ ἰσχυρισμός γιά ὅπλους μουσουλμάνους. Τά στοιχεῖα ἀποδεικνύουν σημαντικό ποσοστό ἀπωλειῶν σέ μάχη, στήν ἔξοδο ἀπό τήν πόλη, καί κάποιες ἑκατοντάδες ἐκτελέσεις - μά ὥς ἐκεῖ. Μέ τήν ἐκτίμηση αὐτή συνάδουν καί οἱ μαρτυρίες τῶν ἀξιωματούχων τοῦ ΟΗΕ C. Branco καί H. Wieland.*

3. *Τά συμβάντα τόν Ἰούλιο τοῦ 1995 συνδέονται ἄμεσα μέ τίς συγκρούσεις τῶν τριῶν προηγούμενων χρόνων στήν περιοχή. Τά ἐγκλήματα τοῦ Νάσερ Ὄριτς κατά τοῦ ἄοπλου σερβικοῦ πληθυσμοῦ στά περίχωρα τῆς Σρεμπρένιτσα (3.287 ὀνόματα δημοσιεύτηκαν πρόσφατα) καί τό ἰδιότυπο ἄσυλο πού προσέφεραν στίς δυνάμεις του (5.500 ἄνδρες τῆς 28ης Μοίρας τοῦ Βοσνιομουσουλμανικοῦ στρατοῦ) οἱ «ἀσφαλεῖς περιοχές» τοῦ ΟΗΕ δημιουργοῦσαν ἕνα πλαίσιο πού ξένιζε ὥς καί τόν λόρδο Ντέιβιντ Ὄουεν πού ἦρθε ὡς μεσολαβητής τῆς ΕΕ στήν περιοχή.*

4. *Ὅ,τι συνέβη στή Σρεμπρένιτσα τόν Ἰούλιο τοῦ 1995 δέν μπορεῖ νά ἐκτιμηθεῖ σωστά ἐκτός τοῦ εὐρύτερου πλαισίου τοῦ γιουγκοσλαβικοῦ ἐμφυλίου (1991-1995) καί τῶν σκοπιμοτήτων του. Ἡ μουσουλμανική ἀπόσυρση ἀπό τήν πόλη δέν ἦταν στρατιωτική ἀναγκαιότητα ἀλλά στρατηγική ἐπιλογή: Ἔπρεπε νά προκληθεῖ ἡ ΝΑΤΟική ἐπέμβαση καί τά φουσκωμένα νούμερα βοήθησαν νά καλυφθεῖ ἡ ἐθνοκάθαρση πού ἐξαπέλυσαν οἱ Κροάτες μέ ἀμερικανικές πλάτες κατά τῶν Σέρβων στήν Δυτική Σλαβονία καί στήν Κράινα τόν Μάιο καί τόν Αὔγουστο τοῦ 1995 (στή φωτογραφία ἡ ἔξοδος τῶν 200.000 Σέρβων ἀπό τήν Κράινα).*

5. *Τά περί «γενοκτονίας» στή Σρεμπρένιτσα εἶναι ἐπίσης ἀστήρικτα. Πρόκειται γιά ἰσχυρισμούς τοῦ ICTY δύο μόλις ἑβδομάδες μετά τήν κατάληψη τῆς πόλης, πρίν δηλαδή γίνει ὁποιαδήποτε σοβαρή ἔρευνα κι ἐνῷ ἤδη ὁ Σερβοβοσνιακός Στρατός εἶχε διευκολύνει τήν ἐκκένωση τῆς πόλης ἀπό τούς ἀμάχους πρός τήν Τούζλα. Πολύ χειρότερα ἐγκλήματα πού ἔγιναν σέ βάρος Σέρβων δέν ἀξιώθηκαν τοῦ Δικαστηρίου τῆς Ντέλ Πόντε. Ὅπως τό συνόψισε καί ὁ πρώην διοικητής τοῦ ΝΑΤΟ στρατηγός Charles Boyd, «ἡ ἐθνοκάθαρση καταδικάζεται μόνον ὅταν διαπράττεται ἀπό τούς Σέρβους, ὄχι σέ βάρος τους».*

Τί μπορεῖ νά προσθέσει κανείς στά παραπάνω - μά καί σέ ὅσα μία στοιχειωδῶς ἐνεργός πολιτική συνείδηση τόν κάνει νά ὑποψιαστεῖ; Καί πῶς μπορεῖ νά χαρακτηρίσει τόν θίασο τῶν 163 πού ὑπέγραψαν καί... ἑλληνική καταδίκη (!) γιά τήν ἴδια στημένη ἱστορία; Ἡ πλέον κοινόχρηστη νεοελληνική λέξη δείχνει ἐπαρκής, ἄν ὄχι ὑπερβολικά ἐπιεικής...

Ἄλλος ἕνας κανιβαλισμός...

Τήν Πέμπτη, 4 Αὐγούστου, ἕνας Ἑβραῖος τῆς σέκτας Κάχ, ὁ 20χρονος Ἔντεν Νάταν Ζάντα (φωτό), ντυμένος μέ στρατιωτική στολή μπῆκε στό λεωφορεῖο τῆς ἀραβικῆς πόλης Σφαράμ τοῦ Ἰσραήλ. Τό λεωφορεῖο μετέφερε 15-20 ἐπιβάτες. Ὁ Ζάντα στάθηκε δίπλα στόν ὁδηγό κρατώντας τό ὅπλο του καί στήν πρώτη στάση ἄρχισε νά πυροβολεῖ ἐν ψυχρῷ τόν κόσμο, σκοτώνοντας 4 ἀνθρώπους καί τραυματίζοντας ἄλλους 13. Ὅταν προσπάθησε νά ἀλλάξει γεμιστήρα, ἕνα ἔξαλλο πλῆθος μπῆκε στό λεωφορεῖο καί τόν λύντσαρε. Θυμίζουμε ὅτι πρόκειται γιά τήν τρίτη ἐπίθεση τέτοιου τύπου καί ὁ δράστης τῆς πλέον δολοφονικῆς, ὁ Μπαρούχ Γκολντστάιν πού σκότωσε 29 Παλαιστίνιους τήν ὥρα πού προσεύχονταν στή Χεβρώνα, ἦταν ὁ ἥρωας τοῦ Ζάντα, ὁ ὁποῖος ἐνδέχεται νά θαφτεῖ δίπλα στό μνημεῖο του!

Τό θέμα δέν εἶναι ἄν φραστικά ἡ ἐνέργεια αὐτή καταδικάστηκε ἀπό τό ἐπίσημο Ἰσραήλ (πού ὄντως καταδικάστηκε) ἀλλά ποιά εἶναι τά συνεχῆ μηνύματα πού στέλνονται στίς ρατσιστικές σέκτες πού λυμαίνονται τήν κοινωνία. Μηνύματα πού περνοῦν μέ τήν φονική τακτική τοῦ Στρατοῦ, μέ τά ἐγκλήματα τῆς Κυβέρνησης (τίς «ἐξωδικαστικές ἐκτελέσεις»), μέ τούς φετφάδες κορυφαίων ραββίνων, μέ τήν ἀτιμωρησία καί τήν ἀνεμπόδιστη προπαγάνδα τῶν φανατικῶν ἐποίκων. Καί ἡ δημοκρατία καλά κρατεῖ...

ΑΙΜΑ ΣΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΛΙΑ ΤΗΣ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ

Ἡ πρόσφατη ἐπίθεση τῆς 31ης Ἰουλίου στίς φυλακές τύπου F τῆς πόλης Τεκιρντάγ (Ραιδεστός), τεκμηρίωσε ὅτι πέρα ἀπό τά μακιγιαρίσματα καί τίς δημαγωγίες τῆς κρατικῆς προπαγάνδας περί τοῦ "ἐκδημοκρατισμοῦ", ὁ φασισμός στήν ἐξουσία παραμένει. Ἑκατοντάδες ἀστυνομικοί, στρατιῶτες καί χωροφύλακες, ὁπλισμένοι μέ ρόπαλα καί ξύλα, μπῆκαν στά κελλιά τῆς ἀπομόνωσης καί ἐπιτέθηκαν στούς κρατουμένους προκειμένου νά τούς διαιρέσουν καί νά τούς μεταφέρουν σέ ἄλλες φυλακές ἀπομόνωσης. Ἡ "δικαιολογία" ὅπως πάντα ἦταν ἕτοιμη: "ἡ μεταφορά σέ καταλληλότερες φυλακές". Αὐτή ἡ βάρβαρη ἐπίθεση προκάλεσε τόν τραυματισμό περίπου 30 ἀγωνιστῶν, ἀπό τούς ὁποίους οἱ 3 μεταφέρθηκαν στό νοσοκομεῖο γιά ἰατροφαρμακευτική περίθαλψη. Οἱ ὑπόλοιποι πολιτικοί κρατούμενοι στά καινούργια κελλιά τῶν φυλακῶν ὅπου μεταφέρθηκαν βίαια ὑπέστησαν βασανιστήρια.

Ἐδῶ καί 5 χρόνια τό κράτος πασχίζει μέ ὅλα τά μέσα νά σπάσει τήν ἀντίσταση τῶν κρατουμένων ἀγωνιστῶν. Ἡ ψήφιση τοῦ νέου Σωφρονιστικοῦ Κώδικα νομιμοποίησε ὅλες τίς καταπατήσεις τῶν δημοκρατικῶν - ἀνθρώπινων δικαιωμάτων καί τῶν ἐλευθεριῶν καί ἔκτοτε αὐξήθηκαν οἱ κρατικές ἐπιθέσεις.

Ἀμέσως μετά τήν ἐπίθεση, δεκάδες δημοκρατικοί φορεῖς καί συγγενεῖς τῶν κρατουμένων (TAYAD, HHB, THODF, TGDF...) καί τό μουσικό συγκρότημα YORUM ἀπαίτησαν νά σταματήσει ἡ πολιτική τῆς καταστολῆς καί νά τιμωρηθοῦν οἱ ὑπεύθυνοι γιά τόν θάνατο 120 ἀνθρώπων καί τά βασανιστήρια ποὺ ὑπέστησαν οἱ κρατούμενοι. Ἐπίσης ὀργανώθηκαν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας σέ διάφορες πόλεις τῆς Τουρκίας (Κωνσταντινούπολη, Ἄγκυρα, Σμύρνη, Ἄδανα, Ντέρσιμ...).

Περί Ἐλέγχων Ποιότητας στά δημοτικά ἔργα

Ἀπό τήν διεύθυνση Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς λάβαμε στίς 21-7-05 τήν κάτωθι ἐπιστολή σχετικά μέ πρόσφατα δημοσιεύματά μας:

Κύριε διευθυντή

Σχετικά μέ δημοσίευμα τῆς ἐφημαρίδας σας, πού εἶχε σάν θέμα τόν ἔλεγχο ποιότητας καί κατασκευῆς τῶν δημοτικῶν τεχνικῶν ἔργων πού ἐκτελοῦνται στόν νομό μας καί σέ ὅ,τι ἀφορᾶ βεβαίως τόν Δῆμο Κομοτηνῆς, ἡ ἁρμόδια Διεύθυνση Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου σᾶς ἐνημερώνει γιά τά ἑξῆς:

Ἡ Ὑπηρεσία μας ἐκτελεῖ πληθώρα ἔργων μικρῶν καί μεγάλων χρηματοδοτούμενων ἀπό εὐρωπαϊκά προγράμματα, ἀπό δημόσιες ἐπενδύσεις ἤ ἀπό ἴδιους πόρους. Τά ἔργα αὐτά εἶναι ἔργα ἀναπλάσεων, κτιριακά, ὁδοποιίας, ἀθλητικά, πρασίνου, κτλ.

Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ στά ἔργα πού χρηματοδοτοῦνται ἀπό κοινοτικά προγράμματα εἴτε ἀπό δημόσιες ἐπενδύσεις, πέραν τοῦ διαρκοῦς ἐλέγχου πού γίνεται μέ μέριμνα τῆς ὑπηρεσίας ἀπό τό δημόσιο περιφερειακό ἐργαστήριο τῆς ΔΕΣΕ, πρός διασφάλιση τῆς ποιότητάς τους διενεργοῦνται ἐπιπλέον ἔλεγχοι ἀπό ἀνεξάρτητους μηχανισμούς (ΕΔΕΛ, ΕΣΠΕΛ) ἀλλά καί ἀπό μονάδες τοῦ Φορέα χρηματοδότησης πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τό Ἑλληνικό Δημόσιο.

Εἰδικότερα, ὅλα τά μεγάλα τεχνικά ἔργα τοῦ Δήμου ἔχουν ὑποστεῖ ἐλέγχους καί ὄχι μόνο δέν ἔχει διαπιστωθεῖ τίποτα πού νά δείχνει πλημμέλεια ποιότητας τῶν ὑλικῶν καί τῆς κατασκευῆς τους ἀλλά συχνά εἰσπράτουμε ἐπαίνους γιά τήν αὐστηρότητα στήν ἐπίβλεψη καί στήν τήρηση τῶν νόμων, στοιχεῖα πού διασφαλίζουν τήν ποιότητα τῶν ἀποτελεσμάτων.

Ὅσον ἀφορᾶ στά ὑπόλοιπα τεχνικά ἔργα τοῦ Δήμου μας, πού ἐκτελοῦνται μέ χρηματοδότηση ἀπό ἴδιους πόρους, ὁ ποιοτικός ἔλεγχος τῶν ὑλικῶν καί τῆς κατασκευῆς τους διασφαλίζεται ἀπό τόν ἔλεγχο πού διενεργεῖ τό Περιφερειακό Ἐργαστήριο τῆς ΔΕΣΕ, γιά κάθε ἕνα χωριστά, μετά ἀπό αἴτημα τοῦ Δήμου ἀλλά καί αὐτεπάγγελτα, ἀφοῦ ἰσχύει γενικότερο αἴτημα τοῦ Δήμου πρός τό Δημόσιο Ἐργαστήριο γιά διαρκεῖς ἐλέγχους στά δημοτικά ἔργα.

Ὡστόσο παρουσιάζεται τό ἐνδεχόμενο τῶν φθορῶν τῶν κατασκευῶν μας μετά ἀπό παρεμβάσεις ἔργων τῶν Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφέλειας. Στίς περιπτώσεις αὐτές φροντίζουμε τίς ἀποκαταστάσεις μέ ἔργα συντηρήσεων ἀλλά τό ἀποτέλεσμα δέν μπορεῖ νά εἶναι ἰσότιμο μέ τήν ἐξαρχῆς κατασκευή καί σέ αὐτήν τήν περίπτωση ζητοῦμε τήν κατανόηση τῶν συνδημοτῶν μας.

Ὅλα τά ἀναφερόμενα περιλαμβάνονται σέ νομοθετικές ἐπιταγές καί διαδικασίες τίς ὁποῖες ὁ Δῆμος Κομοτηνῆς ἐφαρμόζει κατά γράμμα. Σέ κάθε περίπτωση ἡ Ὑπηρεσία μας προχωρεῖ στίς ἀπαραίτητες ἐνέργειες ὥστε κάθε ἔργο νά παραδίδεται στή χρήση τῶν συνδημοτῶν μας στήν καλύτερη τεχνική κατάσταση.

Μέ τιμή, Ἡ διευθύντρια Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν
Ζωή Κοσμίδου

Ἀπάντηση «Α»: Εὐχαριστοῦμε γιά τήν ἀπάντηση μά θά ἦταν χρήσιμη καί μία θέση τῆς ΔΕΥΑΚ ἀφοῦ ἡ ΔΕΥΑΚ εἶναι Ὑπηρεσία ὁμόσταυλη μέ τήν Τεχνική Ὑπηρεσία τοῦ Δήμου. Κατόπιν τούτου, καί ἀφοῦ τά ἔργα ἐλέγχονται τόσο στενά ἀπό ἐργαστηριακῆς πλευρᾶς, ἐπεκτείναμε λίγο τήν ἔρευνά μας σέ αὐτούς πού διενεργοῦν τούς ἐλέγχους καί ὡς ἐκ τούτου φέρουν καί αὐτοί μερίδιο τῆς εὐθύνης. Καί γιά νά μήν γενικολογοῦμε, ἀναφερθήκαμε σέ ὁρισμένα γνωστά ἔργα τῆς Κομοτηνῆς πού μᾶς θυμίζουν τίς Ἀριστοφανικές μας καταβολές στήν δημιουργική ὑβρεογένεση.

Πρῶτα πρῶτα στήν ὁδό Σισμάνογλου ὅπου δέν ἔγινε κανένας ἐργαστηριακός ἔλεγχος τοῦ ὁδοστρώματος πρίν ἀσφαλτοστρωθεῖ ὁλικά ἀλλά καί στίς ἐπιμέρους τάφρους. Στήν παλιά ὁδό Ξάνθης πρίν καί μετά τίς σιδηροδρομικές γραμμές πάλι κανένας ἐργαστηριακός ἔλεγχος. Γενικά στήν περιοχή τῆς ΕΚΤΕΝΕΠΟΛ καί τοῦ νέου οἰκισμοῦ τῶν παλλινιστούντων, ὅποια τάφρος ἀνοίγεται γιά νά τοποθετηθεῖ κάποιος ἀγωγός μπαζώνεται χωρίς τήν ἀπαραίτητη προφόρτιση τῶν ὑλικῶν, μέ ἀποτέλεσμα σέ μικρό χρονικό διάστημα νά κάνει μιά σειρά ἀπό χαρακτηριστικές λακκοῦβες. Μιά σειρά ἀπό ὁδοποιίες στόν Ἥφαιστο ἔγιναν μέ τόν ἴδιο τρόπο. Στήν περιοχή τῆς ἐπέκτασης τοῦ σχέδιου πόλεως δίπλα στήν ΕΚΤΕΝΕΠΟΛ ὅλες οἱ τάφροι μπαζώνονται χωρίς ἐργαστηριακούς ἐλέγχους. Γιά νά μήν μακρυγοροῦμε ἀρκεῖ νά ποῦμε ὅτι στήν πενταετία 2001-2005 τό Ἐργαστήριο κλήθηκε γιά διενέργεια ἐλέγχων συνολικά **ἕξι (6) φορές** καί ἐνῷ τά ἀποτελέσματα τῶν ἐλέγχων αὐτῶν ἦταν ἐκτός ὁρίων, αὐτό δέν εἶχε καμμία σημασία γιά τήν ὑλοποίησή τους!

Αὐτά σέ μιά πρώτη προσέγγιση τοῦ θέματος, σέ σχέση μέ τόν ἔλεγχο τοῦ Δημοσίου, νομίζουμε ἀρκοῦν. Ἄν γίνονται ἔλεγχοι ἀπό ἰδιωτικά ἐργαστήρια θά ἦταν χρήσιμο νά τό ξέρουμε, ὅπως ἐπίσης θά εἶχε ἐνδιαφέρον νά γνωρίζαμε τά δημοτικά ἔργα πού εἰσέπραξαν ἐπαίνους ἀπό ἐλεγκτικούς φορεῖς.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ! Γιατί δέν ἔρχονται οἱ Ρῶσοι;

Συνέχεια ἀπό τήν 1η σελίδα

Τό γιατί αὐτοί οἱ τρομοκράτες τοῦ κώλου διάλεξαν τό Gatzolian Bay (Down Town) γιά τήν ἐφαρμογή τῶν σατανικῶν σχεδίων τους παραμένει ἄγνωστο καί ἐξετάζεται ἀπό τίς Ἀρχές. Πιθανολογεῖται ὅτι ἕνας ἐκ τῶν κυριοτέρων λόγων ἦταν ἡ παγκόσμια φήμη τῆς περιοχῆς γιά τίς διεργασίες πού συντελοῦνται σ' αὐτή καί ἐπηρεάζουν σημαντικά τό διεθνές πολιτικό σκηνικό. Ἕνα δεύτερο ἐνδεχόμενο πού ἐξετάζεται πάντως εἶναι καί αὐτό τῆς ἐσωτερικῆς δολιοφθορᾶς, ἀφοῦ οἱ ἐπιπτώσεις πού θά εἶχε στό συνολικό τουρισμό ἡ ἔλευση τόσων πολλῶν Ρώσων τουριστῶν θά ἦταν καταλυτικές- θά ἄλλαζε ὁ τουριστικός χάρτης τῆς χώρας!

Μία πρώτη συνέπεια τῶν ἀνωτέρω ὅπως γίνεται εὔκολα ἀντιληπτό, ἦταν ἡ κατατρομοκράτηση τῶν κατοίκων μέ ἀποτέλεσμα τά παραλιακά cafe bar νά στενάζουν ἀπό κόσμο, ὁ ὁποῖος εἰρήσθω ἐν παρόδῳ πληρώνει 5 € γιά ἕνα μικρό φιαλίδιο μπύρας ἀξίας 15 λ περίπου συζητώντας γιά τήν οἰκονομική κρίση πού τόν μαστίζει. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι ὅποτε ἀκούγονται πυροτεχνήματα ἀπό παρακείμενο ξενοδοχεῖο γνωστῆς ἁλυσίδας ὅπου κάποια ἄλλα θύματα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης ξοδεύουν μερικά ψωροεκατομμύρια γιά νά γιορτάσουν διακριτικά τή βλ… συγνώμη τό γάμο τους, ἀπό τόν φόβο πού προκαλεῖται αὐξάνεται δραματικά ἡ κατανάλωση σφηνακίων ἀφοῦ ἡ σέ status diaskedasticus εὑρισκόμενη ἑλληνική νεολαία πίνει γιά νά ξεχάσει τά φαρμάκια πού τήν ἔχει ποτίσει ἡ διεθνής τρομοκρατία!

Ἕτερη ἐξίσου σοβαρή ἄν ὄχι σοβαρότερη συνέπεια, ἦταν ἡ ὁδηγία πού ἀναγκάστηκε νά ἐκδώσει ὁ Νομάρχης τῆς περιοχῆς sir Nick Zambonides νά περιοριστεῖ ἡ προσέλευση τῶν τουριστῶν σέ καμμιά 82,5 πού πρόλαβαν καί ἦλθαν καί νά ἀπαγορευτεῖ ἡ ἔλευση τῶν ἑπόμενων χιλιάδων. Κι αὐτό ἐν γνώσει τῶν ἐπιπτώσεων πού μπορεῖ νά ἔχει στό πολιτικό του μέλλον, ἀφοῦ ὡς γνωστόν δέν εἶναι ἐπαγγελματίας τῆς πολιτικῆς καί ἔχει κι ἄλλη δουλειά νά κάνει! Τό ἑλληνικό Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν καταβάλλει τεράστιες προσπάθειες γιά νά ἀπορροφήσει τίς διεθνεῖς ἀντιδράσεις ἀπό τήν ἀπόφαση τοῦ Νομάρχη, ἀφοῦ μέ τήν ἀνακοίνωσή της ἔπεσαν ἄμεσα οἱ μετοχές τῆς Yukos καί τῆς Lukoil κατά 30% περίπου μία καί οἱ ἐργαζόμενοί τους πού θά στερηθοῦν τίς ὁμορφιές τοῦ Gatzolian Bay κατέβηκαν σέ ἀπεργία διαρκείας μέ ἀποτέλεσμα τή σημαντική ἄνοδο τῶν διεθνῶν τιμῶν τοῦ πετρελαίου.

Πῶς εἴπατε, σᾶς φαίνονται ἀπίστευτα ὅλα αὐτά; Γιατί μήπως ὅσα σας σερβίρουν γιά μονόφθαλμους μουλάδες μέ ψευτοεντοῦρο καί ἐξαθλιωμένους νεφροπαθεῖς καβαλάρηδες στά βουνά Τόρα Μπόρα πού διευθύνουν ἀπό κεῖ μέσω τῆς τελευταίας λέξης τῆς τεχνολογίας ἕνα ἄριστα ὀργανωμένο διεθνές τρομοκρατικό δίκτυο –τή δράση τοῦ ὁποίου παρμπιπτόντως χρησιμοποιοῦν οἱ ἀντιδραστικές κυβερνήσεις γιά νά ἀσκοῦν τή διεθνῆ ἀλητεία τους στήν Παλαιστίνη, στό Ἰράκ, τό Ἀφγανιστάν κοκ, ἀλλά καί νά καταδυναστεύουν ὅλο καί περισσότερο τήν προσωπική ζωή τῶν πολιτῶν τους- σᾶς φαίνονται περισσότερο πιστευτά; **Δ.Ν.**

Σχόλια πτερόεντα

Δέν εἶναι ὅ,τι πιό συνηθισμένο στή νεοελληνική πραγματικότητα: Κάποιος ἀντί νά παίρνει ἀξία ἀπό τή θέση πού καταλαμβάνει, νά τιμᾶ ὁ ἴδιος τή θέση μέ τό ἔργο καί τήν ἐν γένει πολιτεία του. Πόσο μᾶλλον ὅταν αὐτό συμβαίνει σέ Ἵδρυμα τό ὁποῖο μᾶς ἔχει μιθριδατήσει συχνά σέ ἐπιλογές ἐλεγχόμενης ἀξιοκρατίας (sic). Ἡ ἐκλογή τοῦ κ. **Κώστα Τσαταλᾶ** σέ πρωτοβάθμιο καθηγητή Αἱματολογίας στήν Ἰατρική τοῦ ΔΠΘ ἦταν μία ἀπό αὐτές τίς ἐλπιδοφόρες ἐξαιρέσεις. Παλιός Ἀλεξανδρουπολίτης μέ ἔγνοια γιά τόν τόπο του, εὐγενής, προσηνής, μέ γνήσιο ἐνδιαφέρον γιά τόν ἄρρωστο, πέρα ἀπό ἐξαιρετικός ἐπιστήμονας (ὄχι πάντα αὐτονόητο στό Ἵδρυμα) διαθέτει τά ἐχέγγυα γιά λαμπρή συνέχεια. Τοῦ τήν εὐχόμαστε καί τήν προσδοκοῦμε μέ ἐνδιαφέρον.

Σημαντικά εὑρήματα σέ 25 θέσεις στά βουνά τῆς Πίνδου (Σμόλικα καί Βάλια Κάλντα) φωτίζουν τή ζωή σέ δυσπρόσιτες καί «ἀφιλόξενες» περιοχές κατά τήν προϊστορία. Ἐργαλεῖα τῶν χρόνων ἀπό τή Μέση Παλαιολιθική (100.000-30.000) ὡς καί τή Νεολιθική (7.000-4.000 π.Χ.) ἐπιβεβαιώνουν ὅτι οἱ μέχρι σήμερα ἀγνοημένες ἐρευνητικά ἀλπικές περιοχές ἔχουν ἀρχαιολογικό ἐνδιαφέρον κι ἀναθεωροῦν παγιωμένες ἐπιστημονικές ἀπόψεις γιά τόν ρόλο τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν στήν πρώιμη πολιτισμική ἐξέλιξη τοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου. Εἶναι ἡ πρώτη ὀρεινή ἀνασκαφή σέ ὑψόμετρο 1.800 μ. στή χώρα μας, τήν πραγματοποιοῦν Ἕλληνες καί Ἰταλοί ἐρευνητές μεταξύ δέ αὐτῶν καί ὁ ἀν. καθηγητής Προϊστορικῆς Ἀρχαιολογίας τοῦ ΑΠΘ, ἐπικεφαλῆς τῆς ὁμάδας, κ. **Νίκος Εὐστρατίου**, γνωστός ἀπό τό ἔργο του στά Πομακοχώρια τῆς Ροδόπης. «*Οἱ ἀρχαιολογικές ἀπόψεις πού ἐπικρατοῦσαν ὡς σήμερα ἤθελαν τίς ὁμάδες τῶν παλαιολιθικῶν κυνηγῶν καί τροφοσυλλεκτῶν ἀλλά καί τῶν πρώτων νεολιθικῶν γεωργῶν καί κτηνοτρόφων νά περιορίζονται στίς πεδινές καί ἡμιορεινές περιοχές. Ἑλκυστικό στοιχεῖο στήν Πίνδο εἶναι ἡ ἀδιόρατη συνέχεια τοῦ χώρου της γιά χιλιάδες χρόνια, μέσα ἀπό τήν παρουσία τῶν ἀνθρώπων της καί τῶν πρακτικῶν πού ἐπιμένουν*», παρατηρεῖ ὁ κ. Εὐστρατίου.

Πολύ καιρό τώρα κρατάει ἡ μάχη τῶν κατοίκων **Πανδρόσου** καί **Καρυδιᾶς** πού ἀντιτίθενται στή χάραξη τοῦ δρόμου Κομοτηνῆς - Κίρτζαλι μέσα ἀπό τά χωριά τους. Κάποιο ἀποτέλεσμα δείχνει νά φέρνει ἡ στάση τους ἀλλά ἦταν πολλοί κι ὅσοι δέν μπόρεσαν/ἤθελαν νά καταλάβουν τό δίκαιο αἴτημά τους. Νά λοιπόν πού τό ἴδιο πρόβλημα προέκυψε στά Γιάννενα μέ τή χάραξη τῆς Ἰονίας ὁδοῦ μέσα ἀπό κατοικημένες περιοχές! Φορεῖς καί κάτοικοι ἀντιδροῦν, ἐνῷ ὁ Σουφλιᾶς λέει πώς δέν δέχεται «καθυστερήσεις» στό ἔργο. Νά σημειωθεῖ ὅτι καί ἐκεῖ ἡ χάραξη (τοῦ 1999) κρατήθηκε σχεδόν μυστική καί οἱ ἐνδιαφερόμενοι τήν ἔμαθαν συμπτωματικά! Ποιόν νά πρωτοχέσεις σ' αὐτή τή χώρα; Τούς πολιτικάντηδες; Τούς μελετητές; Τούς ἐργολάβους; Μεγάλο αὐτό τό πρόβλημα...

Επιβεβαιωτική διάψευση

Απέχουμε πολύ από το να ασχολούμαστε με πρόσωπα, πλην εξαιρέσεων. Περισσότερο μας απασχολούν οι καταστάσεις. Ωστόσο δεν μπορούμε παρά να επισημάνουμε στον δήμαρχο Κομοτηνής ότι κάτι πρέπει να αστόχησε στον μηχανισμό του. Ο εκλεκτός του, νυν πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου, ο οριακά εκλεγείς Δάμων Δαμιανός (σε κάποιες περιπτώσεις έχει κι αυτό τη σημασία του), με ιδιαίτερο πολιτικό… εκτόπισμα στα κεντρικά του ΠΑΣΟΚ στην Αθήνα, γράφτηκε («Χρόνος», 2-8-05) πως «παίζει» για υποψήφιος δήμαρχος του ΠΑΣΟΚ αντί εσού, αγαπητέ Τάσο. Αξίζει να θυμηθούμε ότι άλλο πρόσφατο συναφές δημοσίευμα του «Χρόνου» αναφερόταν σε ένα είδος δυσμένειας για σένα Τάσο από τον Γ. Παπανδρέου. Αυτό άφηνε περιθώρια να μην θεωρείσαι εκλεκτός για επίσημη κομματική στήριξη το 2006.

Ὁ Τάσος Βαβατσικλῆς μέ τόν Βάσο Λυσσαρίδη

Δεν θα καταθέσουμε τώρα την άποψή μας για την εν γένει πολιτεία και τη λειτουργία του δημοσιογράφου – πολιτικού παράγοντα Δ.Δ. (το κάναμε στο παρελθόν με σαφήνεια), ούτε για τα τοπικά εκλογικά ζητήματα και την δημοτική του παρουσία. Όμως καθαρά τεχνικά νομίζουμε πρέπει να αναρωτηθούμε:

· *Μα τίθεται θέμα δυσμένειας για εν ενεργεία δήμαρχο; Ακόμα κι αν υπάρχει, δεν είναι αυτονόητο ότι η παράταξη που τόσο άνετα επικρατούσε επί μακρόν στην Κομοτηνή δεν μπορεί να αλλάξει τη σημαία της;*

· *Ο Γιώργος Παπανδρέου ασχολείται προσωπικά με τους δήμους ή η ειδική επιτροπή του ΠΑΣΟΚ με τον Αλέκο Παπαδόπουλο επικεφαλής; Και ο Αλέκος δεν είναι άνθρωπος που καταλαβαίνει από αρχηγικές παρεμβάσεις…*

· *Η αιτία της δυσμένειας οφείλεται, σύμφωνα με το κάπως παλιότερο δημοσίευμα του «Χρόνου», στην παρέκκλιση του Τάσου Βαβατσικλή από την άποψη του Γιώργου Παπανδρέου για την αντιμετώπιση θεμάτων της μειονότητας. Να καταλάβουμε τώρα εμείς οι πονηροί, εξ αντιδιαστολής, ότι ο εκκολαπτόμενος νέος εκλεκτός Δάμων Δαμιανός, του οποίου οι τοποθετήσεις δύσκολα διακρίνονται από κείνες του Τούρκου Προξένου, ενσαρκώνει τοπικά την μειονοτική «πολιτική» του αρχηγού;*

· *Είναι ανησυχητικό αν τίθεται θέμα αντιμετώπισης της «μειονότητας» τόσο υψηλά στις προτεραιότητες του ΠΑΣΟΚ που η όποια μικρή παρέκκλιση (και μάλιστα από έναν σοφά ισορροπημένο για μας Βαβατσικλή, «φιλότουρκο» κατ' άλλους στο χριστιανικό πληθυσμό) να θεωρείται τόσο σημαντική που να ανατρέπει αυτοδιοικητικό παρελθόν υψηλής παραγωγικότητας. Ακούγεται φαιδρό αν δεν είναι επικίνδυνο. Μα στην πολυπολιτισμική ευρωπαϊκή Ελλάδα του 2005 υπάρχει χώρος για τόσο ξεχωριστή «πολιτική μειονότητας» που να καθορίζει μείζονες πολιτικές εξελίξεις; Κάπως σκόπιμα «τουρκικά» μας φαίνονται αυτά και καθόλου «μειονοτικά».*

Την επόμενη μέρα, 3 Αυγούστου, δημοσιεύθηκε επιστολή - «διάψευση» του Δ. Δ. όπου κάτω από τον ατυχώς κατηγορηματικό τίτλο του επιμελητή της εφημερίδας «Δεν τον ενδιαφέρουν τα κομματικά χρίσματα…» επιχειρεί (η επιστολή) να αποκαταστήσει τις εντυπώσεις που δημιούργησε η αναφορά του ονόματος του κ. Δαμιανού. Αυτό όμως γίνεται με τόσο θολό και μπουρδουκλωμένο τρόπο που μας δημιούργησε την εντύπωση επιβεβαίωσης του απολύτως συγκεκριμένου ρεπορτάζ παρά διάψευσης. Δεν ξέρουμε αν ο κ. Δαμιανός ήθελε όντως να διαψεύσει το (τυχαίο;) ρεπορτάζ και απλά το έκανε με τρόπο ασυνείδητα πρόχειρο. Πουθενά δεν αναγράφει κατηγορηματικά ωστόσο:

· *Ότι σε κανονικές συνθήκες δεν θα είναι υποψήφιος δήμαρχος, ανεξαρτήτως αν λάβει κάποιο χρίσμα ή όχι*

· *Ότι δεν έκανε και δεν συνεχίζει να κάνει ενέργειες διεκδίκησης του ΠΑΣΟΚικού χρίσματος*

· *Ότι δεν τον ενδιαφέρει το χρίσμα (αναφέρει απλά ότι εκείνο που τον ενδιαφέρει «δεν είναι τόσο τα κομματικά χρίσματα», αυτό που διαβάζουμε εμείς είναι ότι δεν θα τον χαλούσε μια τέτοια εξέλιξη)*

· *Τι γενικά σκέπτεται για τις εκλογές ως αιρετό στέλεχος της Τ.Α. (με συγκεκριμένη παράταξη – τη «Νέα Πορεία») και των οργάνων του ΠΑΣΟΚ. Αν έχει πρόβλημα με το κόμμα του ή τη δημοτική λειτουργία της παράταξης της οποίας αποτελεί προβεβλημένο στέλεχος πρέπει έγκαιρα να το δηλώσει και να προβεί σε έντιμες δημόσιες ενέργειες από τώρα.*

· *Τι πρεσβεύει για την αναφερθείσα (συμπεραινόμενη εμμέσως από εμάς) «συμβατότητά» του με τον κ. Παπανδρέου στα μειονοτικά, ενάντια στη λογική χειρισμών και στάσης του Τ. Βαβατσικλή.*

Να σημειώσουμε τέλος ότι πουθενά στην επιστολή του κ. Δαμιανού δεν υπάρχει η αναφορά του ονόματος του Τάσου Βαβατσικλή, πράγμα που εκπέμπει σημειολογικά ένα μήνυμα. Παρατηρούμε λοιπόν τα κάτωθι:

· *Το τοπικό ΠΑΣΟΚ επίσημα (και… εύγλωττα) δεν τοποθετήθηκε στα δημοσιεύματα, ούτε στο σκέλος των ονομάτων ούτε στο σκέλος της περίφημης «μειονοτικής πολιτικής» την οποία υποτίθεται ότι κάποιος εκφράζει περισσότερο ή λιγότερο. Ας μην ξεχνούμε ότι αντιδήμαρχος και βασικός συνεργάτης του Τάσου Βαβατσικλή στο δήμο Κομοτηνής είναι ο άρτι θριαμβευτής στις κομματικές εκλογές, συντονιστής της δημοτικής οργάνωσης του ΠΑΣΟΚ στην Κομοτηνή, ο νέος γραμματέας σύμφωνα με την παλιά ορολογία του ΠΑΣΟΚ, Παύλος Δαμιανίδης, νέος σε ηλικία και πιθανός πολιτικός ανταγωνιστής του κ. Δαμιανού.*

· *Από πλευράς Βαβατσικλή υπάρχει, φυσικά, σιωπή. Πάντως το θέμα θα σέρνεται,*

Ὁ Δ.Δαμιανός μέ τόν τ. Πρόξενο τῆς Τουρκίας

ασχέτως της όποιας στάσης του δημάρχου.

· *Θα μπορούσε άραγε να προκύψει ανάλογη φήμη αν ο Τ. Βαβατσικλής είχε διάφορη με του αρχηγού άποψη στο θέμα του… γάμου των ομοφυλοφίλων;*

· *Αν αυτά γίνονται για τη δημαρχία, φανταστείτε τι θα παιχθεί αργότερα με τα «μειονοτικά» και το ποιοι είναι συμβατοί ή όχι με τη φιλοσοφία του αρχηγού (ή την «πολιτική» του ΠΑΣΟΚ, αν υπάρχει) όσον αφορά την εθιμική δεύτερη υποψηφιότητα βουλευτή εκ των χριστιανών που θα πλαισιώσει την Χρύσα Μανωλιά στις επόμενες βουλευτικές εκλογές. Μέχρι και τον εθνικό ύμνο της Τουρκίας θα μάθουν και θα απαγγείλουν κάποιοι για να… πεταλώσουν σίγουρα το άλογο προς την νίκη. Ακόμη, θα ακούνε «Πομάκοι» και, όντας καλά… πεταλωμένοι, θα τρέχουν με σιγουριά μακριά για να αποφύγουν δυσάρεστες τοποθετήσεις!*

Εν αναμονή περισσότερων εξελίξεων για να τοποθετηθούμε πιο συγκεκριμένα απέναντι σε πρόσωπα και πράγματα και με την ρητή διαβεβαίωση ότι εμείς, ως ανεξάρτητη εφημερίδα γνώμης και προκειμένου να διατηρήσουμε την αξιοπιστία και την αυθεντικότητα των τοποθετήσεων και των προτεραιοτήτων μας, δεν στρατευόμαστε άκριτα και… συναλλακτικά πίσω από ομάδες και παράγοντες του δημόσιου βίου.

Α.Χ.

ΜΑΪΜΟΥΔΟ-ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΡΟΔΟΠΗ

Συνεχίστηκε γιὰ ἄλλη μιά χρονιὰ (5-7 Αὐγούστου) τὸ πανηγύρι - μαϊμοὺ ποὺ ἅρπαξαν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Κιζιλμπάσηδων τῆς ὀρεινῆς Ροδόπης, μία χούφτα φανατικῶν ἀνθελλήνων, στηριζόμενοι ἀπὸ τὸ Τουρκικὸ Προξενεῖο Κομοτηνῆς. Μὲ ἀναρτημένα σὲ πανὼ τουρκόγλωσσα συνθήματα τοῦ Μουσταφὰ Κεμάλ, μέ αἰσθητικὲς καὶ πρακτικὲς ποὺ ἀκολουθοῦνται σὲ ἀνάλογες ἐθνικιστικὲς ἐκδηλώσεις στὴν Τουρκία, καπέλωσαν ἕνα παραδοσιακὸ πανηγύρι τὸ ὁποῖο πλέον ἔχασε παντελῶς τὸν παραδοσιακὸ θρησκευτικὸ καὶ κοινωνικό του χαρακτήρα. Χαρακτηριστικό: Ἐνῷ κάποτε τό πανηγύρι κατέληγε στόν σημαντικότερο τεκέ τῶν κιζιλμπάσηδων τῆς περιοχῆς, σήμερα ξεκινάει μέ... σουνιτικό μεβλίτ. Πλήρης ἀνατροπή! Πρόκειται γιὰ μία ἐκδήλωση ποὺ διακηρύσσει καὶ ἐπίσημα τὸν ἐκτουρκισμὸ τῶν Πομάκων, ἀλλὰ ταυτόχρονα δίνει τὴν εὐκαιρία σὲ πολιτικάντηδες ἐπαρχιακοῦ διαμετρήματος καὶ ἀντιλήψεων νὰ πουλοῦν τὴν πολιτικὴ τους πραμάτια καὶ νὰ ἐπιδιώκουν νὰ κερδίσουν τὴν εὔνοια τῶν φανατικῶν. Διακηρύξεις εἰρήνης καὶ φιλίας θυμίζουν παλιὲς σατιρικὲς ἰταλικὲς ταινίες.

Ἡ παρουσία τῆς Τουρκίας -διὰ τοῦ Προξένου τῆς προσωπικὰ κάθε φορὰ -συμβολικὰ καὶ οὐσιαστικὰ ἐπισκιάζει κάθε ἄλλη πτυχὴ τῆς ἐκδήλωσης, ἡ ὁποία περιέχει μαῦρο καὶ ἀφορολόγητο χρῆμα, «εἰσιτήρια» εἰσόδου σὲ δημόσια ἔκταση, χωρὶς ποτὲ νὰ γνωρίζει κανεὶς ποῦ πᾶνε τὰ χρήματα, ἐὰν φορολογοῦνται, κλπ κλπ.

Οἱ Τοῦρκοι αἰσθάνονται ὅτι μέ τὰ πανηγύρια τοῦ Χίλια καὶ τοῦ Ἀκρίτα (Ἀλάν τεπέ) ἔχουν ὁλοκληρώσει τὴν κατάληψη τῶν πομάκικων βουνῶν καὶ ὅτι οἱ γιορτὲς αὐτὲς εἶναι γιορτὲς εἰς ἀνάμνηση τῆς κατάληψης τῆς Θράκης ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς (ἐφημ. «Γκιουντέμ»).

Ἐκπρόσωπος τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ, τουρκικὰ συγκροτήματα, τουρκικὲς «παραδοσιακές» στολὲς -μαϊμοῦδες κι αὐτὲς ἀπὸ τὸ παζάρι τῆς Ἀδριανούπολης - χωρὶς καμμία σχέση μέ τὶς παραδοσιακὲς στολὲς τῶν γηγενῶν Πομάκων -, Τοῦρκοι τραγουδιστὲς καὶ χορευτές, παλαιστὲς τουρκικῆς καταγωγῆς ἀπὸ τὴ Βουλγαρία, διακηρύξεις ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας ἀνάμικτες μέ μειονοτικὰ δικαιώματα, μέ «προβλήματα ποὺ δὲν λύθηκαν ἀκόμη», μέ κεκαλυμμένες ἢ ἄλλοτε ἀπροκάλυπτες ἀπειλές, μέ πομπώδεις ἀναφορὲς στὸ ὀθωμανικὸ παρελθόν, συνθέτουν τὸν ὕμνο στὴ Μητέρα - πατρίδα, στὸν ὁποῖο συμμετέχουν καὶ ἀρκετοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους (γιὰ τὴν ἀκρίβεια ὅλοι πλὴν ἐξαιρέσεων)… Φέτος οἱ ὀργανωτὲς πλούτισαν τὸν τούρκικο χαρακτήρα τῆς φιέστας, προσθέτοντας καὶ ἱππικοὺς ἀγῶνες, ἐνῶ ὑποσχέθηκαν καὶ ἄλλες ἐκπλήξεις γιὰ τὸ μέλλον. Εἶπαν δὲ σχεδὸν ἀνοικτὰ ὅτι σκοπεύουν νὰ καταστήσουν τὸ πανηγύρι συναπάντημα ὅλων τῶν Τούρκων τῶν Βαλκανίων! Στὸ σημεῖο αὐτὸ θέλουμε νὰ ρωτήσουμε τὸν νομάρχη Ροδόπης Ἄρη Γιαννακίδη, ποὺ μιλώντας ὑποσχέθηκε 600.000 εὐρὼ γιὰ κατασκευὴ δρόμου, ἐννοοῦσε τὸν δρόμο γιὰ τὸν χῶρο τοῦ πανηγυριοῦ; Σκοπεύει δηλαδὴ νὰ χρηματοδοτήσει τὴν πανβαλκανικὴ τούρκικη φιέστα στὴν ἑλληνικὴ Ροδόπη;

Στὴν ἀντίπερα ὄχθη τὸ πνεῦμα τοῦ κιζιλμπάσικου πανηγυριοῦ ἐπιδιώκει νὰ ἐπιβιώσει διωγμένο ἀπὸ τὸν φυσικό του χῶρο, στὴν πλατεία τοῦ Μεγάλου Δερείου, μπροστὰ στὸ καφενεῖο τοῦ Νουρὶ καὶ στὶς παρέες ποὺ ἀνάβουν τὰ τελευταῖα κεριὰ στὴ Μπέλα Βόντα… Ἡ Ἑλλάδα καὶ οἱ ἄνθρωποί της μποροῦν νὰ κοιμοῦνται βαθιὰ καὶ ἥσυχα στὶς καφετέριες καὶ στὰ προποτζίδικα τῆς Θράκης… **Ν.Γ.**

Κάτω ὁ ἑλληνικός μιλιταρισμός!

*Πέρασε στά ψιλά τοῦ τοπικοῦ Τύπου καί ἔτσι ἀδικήθηκε κατάφωρα. Μιλᾶμε γιά τήν ἐπαναστατική πρόταση - πρόσκληση τοῦ νομάρχη Ροδόπης **Ἄρη Γιαννακίδη** πρός τίς κυβερνήσεις Ἄγκυρας καί Ἀθηνῶν «νά σταματήσουν τίς ἀγορές ὅπλων καί νά χτίσουν μέ τά ἴδια χρήματα νοσοκομεῖα»!*

Ἡ ἐν λόγῳ ἐπαναστατική καί ἄκρως πρωτότυπη (μά ποῦ τή σκέφτηκε ὁ μεγάλος!...) πρόταση διατυπώθηκε κατά τήν ἐπίσκεψη στή Νομαρχία Ροδόπης τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ Ὑγείας πρίν λίγο καιρό. Νομίζουμε ὅτι συνιστᾶ μία ἀληθινή τομή στήν πολιτική σκέψη καί ἴσως δημιουργήσει (εἴθε!) σχολή σκέψης στήν Κυβερνητική ἐπιστήμη. Νοσοκομεῖα ἀντί γιά ὅπλα - γιά φαντάσου! Καί δέν φοβήθηκε ὁ νομάρχης μας οὔτε τήν ἐπίθεση τοῦ φιλοπολεμικοῦ λόμπυ οὔτε κι αὐτήν τήν ἀντίδραση τοῦ στρατιωτικοῦ κατεστημένου στήν Ἑλλάδα, μά προχώρησε ἀκάθεκτος κόντρα στό ρεῦμα, ὅπως ὅλοι οἱ μεγάλοι πολιτικοί ἄνδρες τῆς Ἱστορίας (χαρακτηριστική ἡ περίπτωση τοῦ προκατόχου του Στέλιου Σταυρόπουλου), κρατώντας μάλιστα σχολαστικά ἴσες ἀποστάσεις ἀπό τίς δύο πρωτεύουσες (ἐδῶ στή Θράκη εἴμαστε προφανῶς στόν ἀέρα, κάπου μεταξύ Ἀθήνας καί Ἄγκυρας...).

Ἐμεῖς, ὅπως ἦταν χρέος μας, προβάλλουμε αὐτήν τήν κορύφωση τῆς δημιουργικῆς πολιτικῆς σκέψης καί εὐελπιστοῦμε κάποτε νά εἰσακουσθεῖ ἀπό τούς γνωστούς μιλιταριστικούς κύκλους πού κυβερνοῦν στήν Ἀθήνα (Φάνη Πετραλιᾶ, Μιχάλης Λιάπης, Δημήτρης Ἀβραμόπουλος, Φοῖβος, Λάκης Γαβαλᾶς, Δάφνη Μπόκοτα...)

Καταστροφή τοῦ περιβάλλοντος γιά ...οἰκολογικούς λόγους!

Οἱ γιγάντιες φωτιές στά τροπικά δάση τῆς Ἰνδονησίας πού πνίξαν τή γειτονική της Μαλαισία (ἡ φωτογραφία ἀπό δορυφόρο δίπλα δείχνει τίς χῶρες καλυμένες ἀπό τόν ἄσπρο καπνό!) δέν εἶναι ἄσχετες μέ τήν διαβόητη «ἀνάπτυξη» καί μάλιστα τήν... «βιώσιμη», αὐτήν τῆς οἰκολογικῆς ἔγνοιας! Τί συνέβη:

Εἶναι γνωστή ἡ στροφή τοῦ ἀνεπτυγμένου κόσμου πρός ἐναλλακτικές πηγές ἐνέργειας πού θά τόν ἀποδεσμεύσουν ἀπό τό πετρέλαιο. Τά βιοκαύσιμα (βενζίνη καί πετρέλαιο ἀναμεμειγμένα μέ αἰθανόλη ἤ λάδια ἀπό διάφορες φυτικές πηγές) εἶναι μία πολύ βάσιμη ἐλπίδα στήν κατεύθυνση αὐτή καί πολλές χῶρες στόν κόσμο κάνουν ἀγώνα δρόμου γιά τήν κατοχύρωση μιᾶς καλῆς θέσης στήν παγκόσμια παραγωγή, μεταξύ αὐτῶν δέ καί ἡ Μαλαισία. Στήν βόρεια Βόρνεο πού τῆς ἀνήκει καλλιεργεῖ φοινικόδεντρα τῶν ὁποίων τό λάδι, πού χρησιμοποιεῖται σέ ποσοστό 5% στό γνωστό ντίζελ, εἶναι βασικό ἐξαγώγιμο προϊόν τῆς χώρας: Τό 86% τῶν 14.000.000 τόνων του ἐξάγεται, κυρίως στήν Εὐρώπη, μάλιστα ἑταιρεῖες σάν τίς IOI Corp καί Kuok Oil & Grains δημιουργοῦν διυλιστήρια σέ εὐρωπαϊκό ἔδαφος γιά νά προωθήσουν τίς ἐξαγωγές τους. Εἶναι λοιπόν προφανής ἡ ἀνάγκη νά βρεθεῖ ἔδαφος γιά νέες φυτεῖες φοινικόδεντρων καί αὐτό εἶναι τῶν τροπικῶν δασῶν τῆς Ἰνδονησίας: Ἄλλοτε ἑταιρεῖες (ντόπιες μά καί ἀπό τή Μαλαισία) κι ἄλλοτε ἁπλοί ἀγρότες βάζουν φωτιά στά δάση καί δημιουργοῦν τόν ἀπαραίτητο χῶρο - μάλιστα ἐσχάτως μία ἔκταση ἴση μέ τή μισή Ὁλλανδία στήν περιοχή Καλιμαντάν, μέ κινεζικά χρήματα, ἑτοιμάζεται ν' ἀποτελέσει τή μεγαλύτερη φυτεία τοῦ κόσμου. Τό 1996 ὁ καπνός ἀπό τίς φωτιές εἶχε στειλει στά νοσοκομεῖα 40.000 ἀνθρώπους καί προχθές ἡ κατάσταση ξεπέρασε πάλι τά ὅρια συναγερμοῦ.

Πάντως εἶναι μία πολύ ἐνδιαφέρουσα ἱστορία αὐτή τῶν βιοκαυσίμων καί ἔχει καί ἑλληνικό - καί θρακικό - ἐνδιαφέρον. Δέν εἶναι

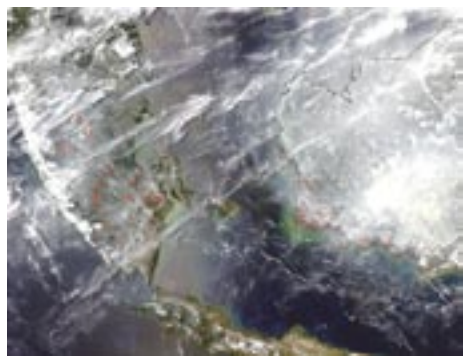

μόνο οἱ τριτοκοσμικές χῶρες πού στράφηκαν στήν παραγωγή βιοκαυσίμων, π.χ. ἡ Βραζιλία πού παράγει - κι ἐξάγει παντοῦ - αἰθανόλη ἀπό τό ζαχαροκάλαμο, κατασκευάζει στήν Embraer κινητῆρες αἰθανόλης καί σχεδιάζει νέες ἐπενδύσεις 6 δισ. $ γιά νέες φυτεῖες. Εἶναι οἱ ΗΠΑ πού παίρνουν τήν αἰθανόλη ἀπό τό καλαμπόκι κι ἀντικατέστησαν τό 3% τῶν καυσίμων τους. Εἶναι ἡ Γερμανία, πρώτη παγκοσμίως στήν παραγωγή βιοντίζελ, μέ χρήση ἐλαιοκράμβης καί σόγιας. Εἶναι ἑταιρεῖες σάν τή Shell καί τήν BP πού ἐπενδύουν στή διανομή αἰθανόλης καί βιοκαυσίμων.

Καί μεῖς; Ἡ Ε.Ε. στοχεύει στή χρήση 6% βιοκαυσίμων ὡς τό 2010 κι ἐπιδοτεῖ τίς σχετικές καλλιέργειες (45 € ἀνά ἑκτάριο καλλιέργειας ἐνεργειακῶν φυτῶν), καθώς εἶναι ἀδύνατον ὁ Εὐρωπαῖος ἀγρότης νά συναγωνιστεῖ τήν τιμή τοῦ Βραζιλιάνου ἤ τοῦ Κινέζου. Ὡστόσο αὐτό πού φαντάζει ριζική λύση εἶναι ἡ παραγωγή αἰθανόλης ἀπό τή βιομάζα, ὁλόκληρο δηλαδή τό φυτό, μέ τή μετατροπή τῆς κυτταρίνης σέ γλυκόζη χάρη σέ ἕνα ἔνζυμο γενετικά μεταλλαγμένο. Ἄν ἡ λύση αὐτή προχωρήσει βιομηχανικά - ἤδη ἑταιρεῖες σάν τή Shell καί τή Volkswagen κάνουν τεράστιες ἐπενδύσεις καί προόδους - ἡ καλλιέργεια ὁποιουδήποτε φυτοῦ, δέντρου κτλ μέ μεγάλη μάζα θά μπορεῖ νά καλύψει τίς ἐνεργειακές ἀνάγκες μά καί νά βγάλει ἀπό τό ἀδιέξοδο τόν ἀγροτικό μας κόσμο.

Το γαλλικό πνεύμα και το Κυπριακό

Ν. Λυγερός

Ντομινίκ ντέ Βιλπέν

Η αλλαγή φάσης στη Γαλλία όσον αφορά στο κυπριακό μέσω του ανατολικού ζητήματος είναι πια καθοριστική. Το έργο των οργανώσεων σχετικά με την ενημέρωση της Ε.Ε. και ειδικά της Γαλλίας είναι πια φανερό. Τα εσωτερικά γεγονότα έπαιξαν και αυτά τον ρόλο τους όμως δεν εξηγούν πια το ύφος και της γαλλικής κυβέρνησης και της γαλλικής διπλωματίας. Και πρόσφατα μάλιστα μέσω του πολιτικού συμβούλου Patrick Devedjian εμφανίστηκε ολοφάνερα αυτό που ονομάζουμε το γαλλικό πνεύμα, αυτό που εφηύρε τη Χάρτα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Διότι για πρώτη φορά υπήρξε μια άμεση αναφορά στον κατοχικό στρατό της Τουρκίας. Πιο συγκεκριμένα ο πρώην υπουργός μίλησε για την αναγκαιότητα της αλλαγής της τουρκικής νοοτροπίας «Θα πρέπει η Τουρκία να τερματίσει κάθε στρατιωτική κατοχή πριν αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις περί ένταξης.» Και πρόσθεσε με έναν απόλυτα ξεκάθαρο τρόπο ότι «Αν η Angela Merkel κερδίσει τις εκλογές στη Γερμανία, πιστεύω ότι το Παρίσι και το Βερολίνο θα μπορέσουν να συμφωνήσουν και να ζητήσουν από τους Τούρκους να αποσύρουν τον στρατό τους πριν γίνει οποιαδήποτε διαπραγμάτευση. Θα ήταν μια πράξη αξιοπρέπειας. Σήμερα, υπάρχει στην Ευρώπη ένα τελευταίο τείχος της ντροπής, βρίσκεται στη Λευκωσία.» Επιπρόσθετες εξηγήσεις θα ήταν ανούσιες. Ο ίδιος ο Patrick Devedjian που έχει αρμενική καταγωγή, γνωρίζει πολύ καλά την τουρκική επεκτατική στρατηγική και όπως ζει σ' έναν χώρο όπου όχι μόνο μπορεί να εκφραστεί αλλά και να επηρεάσει όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση με τις απόψεις του, επιδιώκει σημαντικές τροποποιήσεις σε σχέση με την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας διότι μόνο η προνομιούχα σχέση μπορεί να γίνει αποδεκτή και αυτό μόνο και μόνο εφόσον συμμορφωθεί η Τουρκία στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το γαλλικό πνεύμα ενισχύει ουσιαστικά τον αγώνα για την απελευθέρωση της Κύπρου. Πρέπει όμως να είμαστε συντονισμένοι όλοι οι Ευρωπαίοι. Διότι πριν μερικά χρόνια το κυπριακό αλλά και το ελληνικό πλαίσιο δεν ήταν καθόλου θετικά όσον αφορά μια πραγματική λύση του Κυπριακού. Υπάρχουν βέβαια ακόμα μερικές τάσεις που προσπαθούν να δικαιολογήσουν τα απαράδεκτα λάθη του παρελθόντος. Πρέπει όμως να τα ξεπεράσουμε όλα αυτά και να δημιουργήσουμε ένα καταλυτικό πλαίσιο μέσω του γαλλικού πνεύματος. Οραματιστές όπως ο Κρανιδιώτης κατάφεραν να μετατρέψουν το κυπριακό σε ευρωπαϊκό, οι προσφυγές άλλαξαν ριζικά τη στρατηγική μας θέση και την τουρκική στάση, πρέπει όμως τώρα να συντονίσουμε και ν' αφήσουμε πίσω μας στρατηγικές της σιωπής. Το διεθνές δίκαιο υπάρχει και πρέπει να το ενεργοποιήσουμε για να μην είμαστε μόνοι πια σε αυτόν τον αγώνα. Το ευρωπαϊκό πλαίσιο είναι δημιουργικό διότι λειτουργεί ως ένα δίκτυο και δυναμικό και αποτελεσματικό. Έχουμε κοινά συμφέροντα και κοινούς στόχους. Το γράμμα του Γάλλου Προέδρου προς τον Τάσσο Παπαδόπουλο είναι ενδεικτικό. «Μην μας απογοητεύσετε.» Δεν πρέπει να περιμένουμε από τους άλλους να ζητήσουν περισσότερα από μας για μας. Πρέπει να διεκδικήσουμε την ύπαρξή μας μέσα σε ευρωπαϊκό πλαίσιο.

ΥΓΕΙΑ & ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
Επικοινωνιακή πατάτα!

Ωραίος ο «ικανός» εξ ου και «δημοφιλής» υπουργός Υγείας **Νικήτας Κακλαμάνης**. Πιέζει ο «αποτελεσματικός» και «ανθρώπινος» να πάει για... δήμαρχος! Το προεξοφλεί και το καλλιεργεί σχεδόν ως δεδομένο! Μα τέτοια υπουργοδιώχτρα κατάσταση αντιμετωπίζει στο υπουργείο του; Εμ βέβαια, στον ελληνικό λαϊκιστικό παράδεισο όπου η ζωή είναι κόλαση για κάποιους καλοπροαίρετους, η Υγεία, το λούστρο δηλαδή του αείμνηστου πατέρα του Φωφακίου, θα ξέφευγε; Μα μπορεί να πιστέψει κάποιος ότι ο Καραμανλάκος και ο Κακλαμανάκος θα μπορούσαν να τακτοποιήσουν τις βαθιά ριζωμένες στρεβλώσεις στον τομέα της υγείας; Εντάξει, καλή η αγιογράφηση του Γιώργου Γεννηματά, η μαφία της υγείας όμως και η κακή υλοποίηση των οραματισμών του δεν μας επιτρέπουν εμάς, ως ρεαλιστών να αποδεχόμαστε άκριτα την απόλυτα τεθωρακισμένη υστεροφημία του. Η στράτευσή του υπέρ των αδυνάτων, η ευαισθησία και το φιλολαϊκό ρητορικό του πάθος από μόνα τους, ως πολιτικός «ηρωισμός», ούτε γιατρεύουν ούτε εξοικονομούν πόρους υπέρ της ποιότητας μεταχείρισης των ασθενών. Ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις, λέει ένα ρητό και ίσως η κατάσταση στο χώρο της υγείας να αποτελεί την αντιπροσωπευτικότερη επαλήθευσή του.

Καί δέν νεοδημοκρατίζουμε χαρακτηρίζοντας «ηλεκτρική καρέκλα» το υπουργείο Υγείας, ώστε να απαλύνουμε τις ευθύνες της Ν.Δ. Ίσα ίσα. Ενδεικτικά, είναι πρόσφατη η αγανακτισμένη δημοσιοποίηση των απόψεων του συγκροτημένου στελέχους της Ν.Δ. κ. **Βουζουκίδη** για την αιφνίδια αντικατάστασή του στη θέση του διοικούντος το Ίδρυμα για παιδιά με χρόνιες αναπηρίες (Φατήρ Γιακά). Εμάς μας έπεισε ο κ. Βουζουκίδης για το μπάχαλο στον τομέα ευθύνης του εδώ διορισμένου από την κυβέρνηση Περιφερειάρχη Υγείας κ. Σπυριδόπουλου. Πιθανότατα μάλιστα το μπάχαλο αυτό προκλήθηκε με πλήρη καταλογισμό κατά τις σχετικές αποφάσεις του κ. Σπυριδόπουλου και καθόλου λόγω ατυχών ή επιπόλαιων υπολογισμών του. Το γεγονός ότι ο κ. Σπυριδόπουλος αντικατέστησε με ευπρέπεια τον ανεκδιήγητο περιφερειάρχη υγείας του ΠΑΣΟΚ (Κασάπη) δεν αποτελεί ελαφρυντικό ούτε για τον ίδιο ούτε για τους πολιτικούς του προϊσταμένους. Η ίδια εντύπωση ακαταλληλότητας των άπειρων, αστοιχείωτων και πεινασμένων (για δόξα) «ημετέρων» που χρίζονται εν μια νυκτί «στελέχη» και «σύμβουλοι» στο πλαίσιο των «αναγκών» στελέχωσης των θέσεων που εφηύρε το πολιτικό μας σύστημα για να βολεύει εις βάρος του κοινωνικού συνόλου κομματικούς κρίκους, συγγενείς, γκόμενες, τσιράκια κλπ, μας δημιουργήθηκε και με την περίπτωση της μαζικής δηλητηρίασης ασθενών και των γενικότερων συνθηκών καθαριότητας στο Νοσοκομείο Ηρακλείου, στα τέλη Ιουλίου. Η αδέξια δε απολογητική τηλεοπτική τοποθέτηση – σουρωτήρι του εκεί διοικητή (ενώ έφθανε ένα απλό «*συγγνώμη, εργαζόμαστε αποφασιστικά για να καθαρίσουμε την κατάσταση ως παθόντες πια*») ήρθε να δικαιώσει τις υποψίες μας για το αστήρικτο των διθυράμβων που συνοδεύουν συνήθως τις τοποθετήσεις «νέων επιστημόνων» ως εγκάθετων σε θέσεις – φιλέτα με αμιγή κριτήρια προσωπικών εξυπηρετήσεων. Για να μη συζητήσουμε τώρα την προαναγγελθείσα πρόσληψη – «αποκατάσταση» περίπου 10.000 αγροφυλάκων (α χα χα χα!) την ίδια στιγμή που κατά δήλωση του ίδιου του υπουργού Υγείας υπάρχει έλλειψη πόρων για να καλυφθούν τα άμεσα επείγοντα κενά 9.000 περίπου νοσηλευτών. Η ίδια η ναυαρχίδα του μετριοπαθούς φιλοκυβερνητικού τύπου *Καθημερινή* (17-7-2005) εξανέστη για αυτήν την αναίτια επιβάρυνση των φορολογούμενων «*για να γίνουν φαυλοκρατικοί διορισμοί "γαλάζιων παιδιών", όταν στα νοσοκομεία οι ελλείψεις σε γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό είναι τραγικές*», όπως κατά λέξη αναφέρει σε κεντρικό της θέμα.

Όσον δε αφορά ειδικά την Κομοτηνή, μπορεί να είναι αληθινό όνειδος αυτό το νοσοκομείο για την γενέτειρα του υφ. Εξωτερικών - που τυγχάνει και πρωτεύουσα Περιφέρειας - αλλά δυστυχώς δεν βλέπουμε φως στο τούνελ, παρά τις υποσχέσεις **Στυλιανίδη** στην πρόσφατη επίσκεψή του εκεί. Η πάθηση είναι χρόνια, τα προβλήματα δομικά και η θεραπεία χρειάζεται γιγάντια προσπάθεια και πολύ χρήμα (που δεν βλέπουμε να περισσεύει...). Έτσι μάλλον θα πρέπει να συμβιβαστούμε με την ιδέα ότι θα παραμείνουμε νοσηλευτικά σε μεγάλο βαθμό ακάλυπτοι και θα παρηγορούμαστε με την παρουσία της Εγνατίας που έφερε κοντύτερα την Αλεξανδρούπολη, την Ξάνθη και την Θεσσαλονίκη...

Τέλος, αγαπητοί κύριοι της κυβέρνησης, πρέπει να κατανοήσετε κάτι όσον αφορά τη σχέση σας με την ευμεγέθη, παρά τα θρυλούμενα, σκεπτόμενη μερίδα Ελλήνων πολιτών: όσο περισσότερα προβλήματα επαίρεστε ότι ανιχνεύετε χωρίς να τα επιλύετε (ακόμα κι αν τα επιλύετε μερικώς), όσο δεν φροντίζετε ταυτόχρονα για τη λύση τους και την τιμωρία των προκλητικά ενεργούντων ή αδιάφορων «αρμοδίων», τόσο περισσότερο εκτίθεστε. Δεν μπορεί ας πούμε έτσι χαλαρά και «καταγραφικά» να διαβάζουμε ότι εγκαταστάθηκε ελεγκτικός μηχανισμός στο Υπουργείο Υγείας και έγινε απογραφή και αποτίμηση των αποθεμάτων των αναλωσίμων στα νοσοκομεία με εντυπωσιακά αποτελέσματα όπως ανεύρεση υλικών τεράστιας αξίας που αράχνιαζαν στις αποθήκες! Ή ακόμη να γίνεται από τις αρχές καταγραφή των αγορών σε όλα τα νοσοκομεία φέρνοντας στο φως δεκάδες περιπτώσεις αλόγιστης σπατάλης χωρίς η πληροφορία να συνοδεύεται με κατάλογο **υπευθύνων** που τιμωρήθηκαν και πώς! Μα καλά, όλα αυτά τα προβλήματα δεν φέρουν ονοματεπώνυμο; Ή έστω προσδιορισμό του ποια ακριβώς υπηρεσία φταίει; Καμιά φυλακή; Καμιά αποπομπή; Καμιά υποβάθμιση; Κάποιο πρόστιμο; Κάποια αναφορά σε στοιχειώδη ποινή βρε αδερφέ! Μας αρκεί έστω και η δημόσια διαπόμπευση! Τίποτα πια; Πλήρης ατιμωρησία και ανωνυμία επειδή ισχυρίζεστε ότι «από δω και πέρα» επιχειρείτε σοβαρά να μεταβληθεί προς το καλύτερο η κατάσταση; Εκτίθεστε κύριοι της κυβέρνησης, εκτίθεστε! Και η πιθανότατη νίκη στη δημαρχία των Αθηνών το 2006 δεν θα αποτελέσει βάλσαμο… Ο κόσμος που καταψήφισε το ΠΑΣΟΚ θέλει εκτός από … σπέρμα (άφθονο και με εσάς, ελάτε τώρα) και αίμα!

ΖΟΥΜΕΡΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ

Τσαλακωμένος στο περιθώριο της κοινωνίας
στιγματισμένος άνεργος, αποπροσανατολισμένος αιθεροβάμων
στη μπούκα του κανονιού
στο περιθώριο συνομιλιών όλου σου του περίγυρου
Ραγίζουν οι διαδρομές σου
Ξεσκίζονται τα πανιά
και δεν σου πιστώνεται περιθώριο λάθους
Μοιάζεις παραμεθόριος ξεχασμένη
Σιχαίνεσαι το περιθώριο.
Όμως στο περιθώριο του τετραδίου σου πάντα
σημείωνε ο δάσκαλος τις βελτιωτικές του παρατηρήσεις
Στο περιθώριο του παραδεκτού έδρασε ο καλός Σαμαρείτης˙
και να που περπάτησε στο ιστίο
σε νηνεμία˙ Νη τω Δία.
Στα χνάρια του
το περιθώριο ξεχωρίζει την ιδιομορφία
του παιδιού-θαύματος.
Από εκεί φυσά η ορμή που διαπερνά τα στεγανά
που στύβει το ζουμί και πλάθει πέτρα.

Γιάννης Στρούμπας

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ

Καθώς στίς 24 Ἰουλίου συμπληρώθηκαν 82 χρόνια ἀπό τήν Συνθήκη τῆς Λωζάνης, τό νεότευκτο Ἐξόριστο Κουρδικό Κοινοβούλιο διοργάνωσε στήν ἑλβετική πόλη συνέδριο μέ προφανή στόχο τήν ἀμφισβήτηση τῆς Συνθήκης πού ἔθαψε γιά ὀκτώ δεκαετίες τά ὄνειρα τῶν Κούρδων γιά ἀνεξάρτητο κράτος. Ἔτσι, βρεθήκαμε κι ἐμεῖς ὡς προσκεκλημένοι ἐκεῖ, προκειμένου νά ἐκθέσουμε τήν σημασία τῆς Συνθήκης γιά τήν Ἑλλάδα τοῦ σήμερα, σέ μιά χρονική συγκυρία μάλιστα πού φέρνει τήν ἵδρυση Κουρδικοῦ κράτους στό Βόρειο Ἰράκ τόσο κοντά (βάσει τοῦ Συντάγματος πού θά ψηφιστεῖ τόν Ὀκτώβριο θά εἶναι θέμα 8 ἐτῶν!).
Νά σημειωθεῖ ὅτι μέ τήν ἴδια εὐκαιρία στή Λωζάννη μαζεύτηκαν γιά νά πανηγυρίσουν τήν ἐπέτειο ἵδρυσης τοῦ νεότερου τουρκικοῦ κράτους καί τά φασιστοειδῆ τῆς γείτονος, μέ ἐπώνυμους καλεσμένους τούς Ραούφ Ντενκτάς καί Ντογού Περιντσέκ (ὁ δεύτερος μάλιστα συνελήφθη κι ὁδηγήθηκε γιά λίγο στόν Εἰσαγγελέα, ἀφοῦ ἐπιμένει νά ἀμφισβητεῖ τήν Ἀρμενική Γενοκτονία, πρᾶγμα πού εἶναι ἀδίκημα στήν Ἑλβετία). Ἀκολουθεῖ ἡ ὁμιλία τοῦ Κώστα Καραΐσκου:

*Πρῶτα ἀπ' ὅλα θέλω νά εὐχαριστήσω τήν ὀργανωτική ἐπιτροπή γιά τήν εὐγενική καί τιμητική της πρόσκληση καί χαιρετίζω τό συνέδριο εὐχόμενος κάθε ἐπιτυχία. Ὅμως, πρίν παρουσιάσω τό θέμα μου, γιά τίς συνέπειες τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης στήν νεώτερη Ἑλλάδα, νιώθω ἠθικά ὑποχρεωμένος νά ἀναφερθῶ σέ μία πολύ νεότερη καί δυστυχῶς μαύρη σελίδα τῆς ἱστορίας μας. Καί ἀναφέρομαι στόν θλιβερό Φεβρουάριο τοῦ 1999, στήν παράδοση τοῦ Κούρδου ἡγέτη **Ἀμπντουλλάχ Ὀτζαλάν** στίς τουρκικές Ἀρχές, μέ τήν πατρίδα μου σέ ἕναν ρόλο πού δέν θά ἤθελα νά χαρακτηρίσω. Ἐκ μέρους τοῦ ἁπλοῦ Ἕλληνα πολίτη, πού ἔνιωσε τόση ντροπή καί ταπείνωση τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, ζητῶ συγγνώμη γιά τίς ὅποιες ἐνέργειες, λάθη ἤ ἀνεπάρκειες τῆς κυβέρνησης Σημίτη πού ὁδήγησαν τόν μέν Ἀμπντουλλάχ Ὀτζαλάν στό Ἴμραλι, τίς δέ ἑλληνοκουρδικές σχέσεις στό χειρότερο σημεῖο τους. Εὔχομαι τό τραῦμα πού δημιουργήθηκε νά θεραπευτεῖ καί οἱ λαοί μας νά ἐπιστρέψουν στόν δρόμο τῆς συναλληλίας καί τῆς ἀλληλοκατανόησης.*
Ἡ ὑπογραφή τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης ἦταν γιά τόν ἑλληνισμό ἡ τελετή ταφῆς τῶν γεωπολιτικῶν καί ἀλυτρωτικῶν του ὀνείρων. Ἦταν ἐπίσης ἡ τελευταία πράξη τοῦ δράματος πού κατέληξε στόν ξεριζωμό τῶν Ἑλλήνων ἀπό τά μικρασιατικά καί ποντιακά παράλια μετά ἀπό συνεχή παρουσία 3.000 χρόνων τουλάχιστον. Ἦταν ἀποτέλεσμα ἐσφαλμένων πολιτικοστρατιωτικῶν ἐπιλογῶν τῆς ἑλληνικῆς πλευρᾶς; Ἦταν ἀπόρροια τῆς πρόσδεσης τῶν ἐθνικῶν μας πόθων στό ἰμπεριαλιστικό ἅρμα τῆς Βρετανίας; Ἦταν μία ἀναπόφευκτη ἐξέλιξη, ἀπότοκος τῶν ἐθνικῶν κινημάτων πού πυροδότησε ἡ Γαλλική Ἐπανάσταση καί ἡ δημιουργία τοῦ Ἔθνους – Κράτους; Ἴσως νά ἦταν καί ὅλα αὐτά μαζί. Αὐτό πού εἶναι βέβαιο εἶναι ὅτι ἀποτέλεσε τήν ἐθνοκάθαρση στήν ὁποία βασίστηκε τό σύγχρονο τουρκικό κράτος. Μία ἐθνοκάθαρση πού σχεδιάστηκε ἀπό μή Τούρκους (θυμίζω ἐδῶ τήν συντριπτική παρουσία τῶν ντονμέδων στό νεοτουρκικό κίνημα), στηρίχτηκε στούς ἐνδοϊμπεριαλιστικούς ἀνταγωνισμούς (χαρακτηριστικός ὁ ρόλος τῆς Γερμανίας) καί ἐξάλειψε τό χριστιανικό στοιχεῖο – πρῶτα τους Ἀρμένιους καί μετά τούς Ἕλληνες – ἀπό τήν Μικρασία. Ὅταν ἀργότερα φάνηκε πώς ἡ κουρδική ταυτότητα ἀντιστεκόταν στήν «εὐτυχία νά λές εἶμαι Τοῦρκος», ἐσεῖς ξέρετε καλύτερα ἀπό ἐμένα τό τί συνέβη…
Ἡ ἀπώλεια τῆς Μικρασίας, πού ἐπισφραγίστηκε μέ τήν Συνθήκη τῆς Λωζάννης, δέν ἔθεσε ἁπλῶς τό στενό πλαίσιο στό ὁποῖο θά ἐκινεῖτο στό ἑξῆς ἡ Ἑλλάδα. Ἀκρωτηρίασε τήν αὐτοεικόνα τοῦ ἑλληνισμοῦ. Μετέβαλε συνολικά τόν γεωπολιτικό του προσανατολισμό. Ἄλλαξε ἄρδην τήν πληθυσμιακή σύνθεση στόν σημερινό ἑλλαδικό χῶρο μέ τό 1.000.000 πρόσφυγες πού συνέρευσαν μετά τήν Καταστροφή τοῦ 1922. Καί, δυστυχῶς, ἔβαλε τά θεμέλια γιά τή μελλοντική ἐπιθετικότητα τῆς Τουρκίας σέ βάρος τῆς Ἑλλάδος.
Ἐδῶ πρέπει νά θυμίσω ὅτι μέ τή Συνθήκη, πέρα ἀπό τόν καθορισμό τῶν ὁρίων τῆς σύγχρονης Τουρκίας, εἴχαμε καί τήν Σύμβαση Ὑποχρεωτικῆς Ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν μεταξύ Ἑλλάδος καί Τουρκίας. Βεβαίως ἦταν μία συμφωνία πού τό ὄνομά της ἦταν κάπως εἰρωνικό γιά τούς ἀμέτρητους νεκρούς καί πρόσφυγες τῆς ἑλληνικῆς πλευρᾶς, γιά τούς

Οἱ ὑπογραφές πού πέσαν πίσω ἀπό αὐτούς τούς τοίχους ἀκόμη ματώνουν στό Κουρδιστάν

ὁποίους καμμία ἀνταλλαγή δέν εἶχε πιά νόημα. Καί στό σημεῖο αὐτό θέλω νά ὑπογραμμίσω μία μεγάλη στιγμή τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καθώς δέν μαρτυρεῖται κανένα ἀντίποινο, καμμία ἀντεκδίκηση σέ βάρος τῶν 500.000 περίπου μουσουλμάνων πού ζοῦσαν ἀκόμη στήν Ἑλλάδα, τή στιγμή πού στήν Μικρασία τό ἑλληνικό αἷμα ἔρεε κρουνηδόν. Ἀπό τήν ὑποχρεωτική αὐτή μετοικεσία χριστιανῶν καί μουσουλμάνων ἐξαιρέθηκαν οἱ Ρωμιοί τῆς Κωνσταντινούπολης, τῆς Ἴμβρου καί τῆς Τενέδου καί οἱ μουσουλμάνοι τῆς Δυτικῆς Θράκης. Ἡ Συνθήκη, ἔχοντας δεδομένο τό ὀθωμανικό παρελθόν σέ σχέση μέ τά μειονοτικά καί ἀνθρώπινα δικαιώματα, προέβλεπε μέ κάθε λεπτομέρεια τίς ὑποχρεώσεις πού ἀναλάμβανε ἡ Τουρκία ἔναντι τῶν μή μουσουλμανικῶν κοινοτήτων της, δεσμεύοντας τήν, ὑποτίθεται, σέ μία πολιτική ἀναγνώρισης καί σεβασμοῦ. Φυσικά τά ἴδια προβλέπονταν ὡς ὑποχρεώσεις καί γιά τήν Ἑλλάδα ἔναντι τῶν μουσουλμάνων τῆς Θράκης ἀλλά εἶναι χαρακτηριστική ἡ ἀναφορά τοῦ κειμένου εἰδικά στίς ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας. Δυστυχῶς καμμία ὑπογραφή δέν ἀποδείχθηκε ἱκανή νά περιορίσει τόν κεμαλικό αὐταρχισμό.
*Ἡ παραμονή τῶν 120.000 Ἑλλήνων τῆς **Κωνσταντινούπολης** ἐπιδιώχθηκε ἀπό τήν ἑλληνική πλευρά. Ἦταν μία πλούσια καί ἰσχυρή παρουσία ἡλικίας 1600 χρόνων, τό πλήρωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ταυτοχρόνως ἦταν ἡ ραχοκοκκαλιά τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς πόλης, ἡ ὁποία ἄν ἐξέλιπε σέ μία νύχτα τό πρόβλημα θά ἦταν μεγάλο καί γιά τήν ἴδια τήν Τουρκία. Ἡ ἀριθμητική καί οἰκονομική της συρρίκνωση ἄρχισε ἀπό τήν ἑπομένη τῶν ὑπογραφῶν τῆς Συνθήκης καί συνεχίζεται μέχρι καί σήμερα, παρά τήν οὐσιαστική της ἐξαφάνιση (ἀριθμεῖ πιά λιγότερα ἀπό 2000 ἄτομα, κυρίως ὑπέργηρα). Ἀπαγορεύσεις ἄσκησης ἐπαγγελμάτων, εἰδικές ἐξοντωτικές φορολογίες, τάγματα ἐργασίας, κρατικά σχεδιασμένα πογκρόμ, μαζικές ἀπελάσεις, μυστικοί ρατσιστικοί νόμοι, κλείσιμο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, ἁρπαγές περιουσιῶν, ὅλα αὐτά ἦταν ἀδύνατον νά τά ἀντέξει μία ἀστική κοινότητα πού ζοῦσε σέ ἕνα ἐχθρικό κράτος καί δέν εἶχε καμμία σοβαρή βοήθεια ἀπό τήν Ἑλλάδα. Εἶναι χαρακτηριστική ἡ περίπτωση τοῦ ἀνθελληνικοῦ πογκρόμ πού ἐξαπέλυσε τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1955 τό τουρκικό κράτος, σέ ἀγαστή πάντα συνεργασία μέ τό παρακράτος (τῆς ὀργάνωσης «Ἡ Κύπρος εἶναι τουρκική»). Ἀφορμή ἦταν ὁ ἀντιαποικιακός ἀγώνας τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου κατά τῶν Ἄγγλων, μέ αἴτημα τήν Αὐτοδιάθεση καί τήν Ἕνωση μέ τήν Ἑλλάδα. Σέ κείνη λοιπόν τήν κρίσιμη συγκυρία, ὅπου κρίθηκε ὁριστικά ἡ μοίρα τοῦ Κωνσταντινουπολίτικου Ἑλληνισμοῦ, ἡ παρέμβαση τῶν ΗΠΑ ἦταν ὄχι πρός τήν Τουρκία πού ἐγκληματοῦσε ἀλλά πρός τήν Ἑλλάδα, καθώς τό μόνο μέλημα τῶν Ἀμερικανῶν ἦταν ἡ διασφάλιση τῆς ἑνότητας ἐντός τοῦ ΝΑΤΟ.*
*Τά ἴδια περίπου ἔζησαν καί οἱ 6.000 Ἕλληνες κάτοικοι τῶν νησιῶν **Ἴμβρος** καί **Τένεδος**. Τά δυό νησάκια τοῦ Αἰγαίου, παρά τόν ἀμιγῶς ἑλληνικό πληθυσμό τους, δόθηκαν στήν Τουρκία γιά τούς σαφεῖς γεωπολιτικούς λόγους πού δικαιολογεῖ ἡ θέση τους στήν ἔξοδο τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων. Ὑποτίθεται ὅτι ἡ Τουρκία θά τούς ἐκχωροῦσε ἕνα εἰδικό καθεστώς αὐτοδιοίκησης (ἄρθρα 14 καί 37-44 Γ΄ Τμήματος) καί προστασία ὅλων τῶν δικαιωμάτων τους: πολιτικῶν, γλωσσικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, θρησκευτικῶν. Τά ἄρθρα αὐτά λογίστηκαν γιά «Θεμελιώδεις νόμοι», πού σημαίνει ὅτι κανένας τουρκικός νόμος ἤ διοικητική πράξη δέν θά μποροῦσε νά τά ἀνατρέψει. Τί συνέβη στήν πραγματικότητα; Πρίν κλείσει δίμηνο ἀπό τήν ὑπογραφή τῆς Συνθήκης, Τοῦρκος κυβερνήτης ἐγκαταστάθηκε στό νησί καί καταργήθηκε κάθε μορφή αὐτοδιοίκησης, ἐνῶ 64 δικηγόροι, γιατροί, δάσκαλοι καί ἔμποροι χαρακτηρίστηκαν ἀνεπιθύμητοι καί σέ ἄλλους 1500 ἀπαγορεύτηκε ἡ ἐπιστροφή. Ὅλα τοῦτα κατοχυρώθηκαν καί μέ νόμο (1151/1927). Τά μέτρα κατά τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινούπολης ἴσχυσαν κι ἐδῶ: Φόροι (βαρλίκ), κατασχέσεις περιουσιῶν, ἐπιστρατεύσεις στά Τάγματα Ἐργασίας (Ἀμελέ Ταμπουροῦ), ἐξορίες ἡγετικῶν στελεχῶν… Ἐπίσης, λόγω τῆς ἀποκλειστικῆς ἑλληνικῆς παρουσίας στά νησιά καί τοῦ ἀγροτικοῦ χαρακτήρα τοῦ πληθυσμοῦ, εἴχαμε καί ἄλλα μέτρα: Δημεύσεις γῆς, ἐποικισμός, δημιουργία ἀνοικτῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν καί στρατιωτικῶν μονάδων γιά τρομοκράτηση τοῦ ντόπιου πληθυσμοῦ, καταστροφή καί ἁρπαγή τῶν 248 ἀπό τίς 262 ἐκκλησιές τῆς Ἴμβρου (μέ ἀπαγόρευση τῆς ἐπισκευῆς τους) καί 6 περιπτώσεις καταγεγραμμένων φόνων Ἑλλήνων πού ποτέ δέν ἐξιχνιάστηκαν. Τό ἀποτέλεσμα εἶναι νά βρίσκονται σήμερα στήν Ἴμβρο 300 περίπου Ρωμιοί (στήν Τένεδο δέν μείνανε πάνω ἀπό 50) καί 8.000 Τοῦρκοι.*
*Τί συνέβη στόν ἀντίποδα; Ἡ μουσουλμανική μειονότητα σήμερα ἀποτελεῖ τό 1/3 περίπου τοῦ πληθυσμοῦ στήν **ἑλληνική Θράκη**, ἀριθμώντας περί τά 120.000 ἄτομα. Ἡ Τουρκία, ἔχοντας βγεῖ νικήτρια ἀπό τόν πόλεμο τοῦ 1922, ἐπεδίωξε εὐθύς ἐξ ἀρχῆς νά παρέμβει στό ἐσωτερικό της ἑλληνικῆς ἐπικράτειας καί νά ἀναλάβει τήν ἡγεσία τοῦ μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ της. Ἤδη ἀπό τήν δεκαετία τοῦ '20 καί τοῦ '30 κατάφερε νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τήν εὐαίσθητη περιοχή οἱ ἀντικεμαλιστές Τοῦρκοι καί Τσερκέζοι πού εἶχαν ἔρθει στήν Ἑλλάδα διαφεύγοντας ἀπό τήν κεμαλική Τουρκία, μέ κορυφαία περίπτωση αὐτήν τοῦ τελευταίου Ὀθωμανοῦ σεϊχουλισλάμη, τοῦ Μουσταφᾶ Σαμπρῆ Ἐφέντη. Ἀργότερα, κι ἐνῶ ὁ μουσουλμανικός πληθυσμός χωρίστηκε σέ νεωτεριστές καί συντηρητικούς, κατάφερε ὄχι μόνο νά περάσει τήν χρήση τοῦ λατινικοῦ ἀλφαβήτου στήν μειονοτική ἐκπαίδευση ἀλλά καί νά ἀναλάβει πλήρως τόν ἔλεγχο τῆς τελευταίας μέ τά Μορφωτικά Πρωτόκολλα πού ὑπογράφηκαν μεταξύ τῶν δυό χωρῶν (1951, 1968). Ὅταν στό δεύτερο μισό του 20ου αἰώνα τό Κυπριακό ἐπιδείνωσε τίς ἑλληνοτουρκικές σχέσεις, οἱ διωγμοί τῶν Ἑλλήνων στήν Τουρκία εἶχαν τά διοικητικά τους ἀντίμετρα (στερήσεις ἰθαγένειας ὅσων ἔφευγαν ἀπό τή χώρα, περιορισμένες ἀδειοδοτήσεις, πολιτικές ἄδηλων διακρίσεων…) στή Θράκη σέ βάρος τῶν μουσουλμάνων. Ἔτσι ὁ πληθυσμός τους περιορίστηκε δημογραφικά καί ψυχικά τέθηκε ἀπέναντι. Ὁ κεμαλικός ἐθνικισμός μπορεῖ νά μήν διαπότισε τόν ἁπλό μειονοτικό πολίτη, ὅμως εἶναι πιά ὁ ἀπόλυτος κυρίαρχος στήν ἰθύνουσα τάξη καί στήν πολιτική ἐκπροσώπησή του. Τελευταῖο ἐμπόδιο στήν ὁριστική του ἐπικράτηση εἶναι ἡ ἐθνοτική πολυμορφία τοῦ μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ. Δέν ἔχει νόημα νά μποῦμε σέ λεπτομέρειες γιά τό πῶς συγκροτήθηκε ἡ τουρκική ὁμάδα ἐντός αὐτοῦ, οὔτε παρουσιάζει κάποια ἰδιαιτερότητα ἡ τσιγγάνικη συνιστώσα του. Ἀξίζει ὅμως μικρῆς ἀναφορᾶς ἡ παρουσία τοῦ Πομακικοῦ πληθυσμοῦ στήν ὀρεινή Ροδόπη, μίας σλαβόφωνης κοινότητας 35.000 περίπου ἀνθρώπων πού περιλαμβάνει καί μία ὁμάδα μερικῶν χωριῶν μπεκτασίδων.*
Παρά τήν πρόβλεψη τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης γιά σχολική διδασκαλία τῆς μητρικῆς γλώσσας στούς μειονοτικούς πληθυσμούς, τό πομάκικο ἰδίωμα – ἄγραφο μέχρι πρίν μία δεκαετία – ἔμενε πάντα στό περιθώριο. Παντοῦ, σέ ΜΜΕ, σέ σχολεῖα, δικαστήρια, ἐκλογικά κέντρα, ὑπηρεσίες, προβλέπεται χρήση τῆς τουρκικῆς καί μόνο γλώσσας. Ἀκόμα καί ὁ ὅρος «Πομάκος» καί «πομακικός» ἦταν μέχρι πρόσφατα ἀπαγορευμένος ἀπό τήν κεμαλική ἡγεσία τῆς μειονότητας καί στή θέση του χρησιμοποιοῦσαν τόν ὅρο «ὀρεσίβιοι Τοῦρκοι» (νομίζω ὅτι κάτι θυμίζει ὁ ὅρος στούς παριστάμενους…) καί ὅταν πιά ἀναγκάστηκαν ἐκ τῶν πραγμάτων νά μιλήσουν γιά Πομάκους, τό ἔκαναν προσπαθώντας νά τούς ἐντάξουν στά τουρκικά φῦλα. Πέρα ὅμως ἀπό τόν ἐκτουρκισμό τῆς συνείδησης τοῦ πληθυσμοῦ, ἐπιδιώκεται μεθοδικά καί ὁ ἐκτουρκισμός τοῦ πολιτισμοῦ. Πανηγύρια, γιορτές, ἔθιμα, ἀλλά καί παραδοσιακά φαγητά, φορεσιές κτλ, τυπικά πομάκικα, παρουσιάζονται ὡς τούρκικα: τίποτε μέσα στόν μουσουλμανικό πληθυσμό τῆς Θράκης δέν πρέπει νά θυμίζει τήν καταγωγική του πολυμορφία.
Βλέποντας σήμερα, 82 χρόνια μετά, τίς πρόνοιες τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης καί τῶν σχετικῶν μέ αὐτήν κειμένων, διαπιστώνουμε ὅτι:
***1)** Ἡ Ἑλλάδα κέρδισε μέ τόν ἐπώδυνο τρόπο τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν μία ὁμοιογένεια πού ἀποτελεῖ ἕνα σπουδαῖο συνεκτικό στοιχεῖο γιά τήν κρατική της ὀντότητα*
***2)** Ἡ Τουρκία ἀπέδειξε τό πόσο τιμᾶ τῆς ὑπογραφή της μέ τίς ἀμέτρητες παραβιάσεις τῆς Συνθήκης ἀναφορικά μέ τά ἀνθρώπινα καί μειονοτικά δικαιώματα. Ἡ μουσουλμανική μειονότητα τῆς Θράκης μπορεῖ νά ὑπέστη ἕνα τραῦμα ἀλλά τήν ἴδια στιγμή ἐκείνη τῶν Ρωμιῶν στήν Τουρκία θανατώθηκε*
***3)** Ἡ Συνθήκη τῆς Λωζάννης, ὅπως πάντοτε συμβαίνει, ἀποτύπωσε ἁπλῶς τήν ἰσορροπία τῶν δυνάμεων τῆς ἐποχῆς πού ὑπογράφτηκε. Δυστυχῶς, ὁ ἀναθεωρητισμός τῆς Τουρκίας στό Αἰγαῖο, ἡ εἰσβολή της στήν Κύπρο καί ἡ παρεμβατικότητά της στή ἑλληνική Θράκη δείχνουν ὅτι, τά τελευταία 30 χρόνια ἰδίως, ἡ ἰσορροπία ἔχει ἀλλάξει σέ βάρος τῆς πατρίδας μου. Εἶναι λοιπόν ἀνάγκη νά ἀποκατασταθεῖ πρίν κάποια ἄλλα τετελεσμένα μᾶς ὁδηγήσουν σέ κάποιαν ἄλλη, ἀκόμη χειρότερη Συνθήκη…*

Μπιελίκια ὀχτάσπωρα!

§

Νά τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας πού
'λεγε καί ὁ Σταρτάλ: Κολάκευε τήν μετριότητα, ἀπόφευγε τήν πρωτοτυπία καί θυσίαζε στή μόδα

§

Κάποιος ἄγνωστος ἐπισκέπτης βαράει τήν ἐξώπορτα ἑνός ἀφιλόξενου. Ποιός εἶναι; φωνάζει ὁ νοικοκύρης ἀπό μέσα, ἐμεῖς δέν περιμένουμε καρέκλα. Ἄνοιξε, ὁ Χάρος εἶμαι, ἀκούγεται ἡ φωνή ἀπ' ἔξω, καί γώ δέν περιμένω καρέκλα!

§

Ἡ ἡλικία σου δέν μέ ἐνδιαφέρει,
ὁ βαθμός ὑγρασίας σου μόνο

§

Τό εὐρυχωρισμένο τραγί ὁδηγάει τό κοπάδι. Εἶναι παστρικό, τακτικό, ὑπάκουο, καί κυρίως, δέν ἀποπροσανατολίζεται εὔκολα!

Δόν Σάντσο – VRiZO Βουλτσίδης

ΠΡΟΔΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ

Ὁ Ντενκτάς εἰσαγγελέας τότε τῶν Ἄγγλων

Κάποιοι σὲ διάφορες χῶρες κατηγοροῦν ἄλλους γιὰ προδοσία τῆς πατρίδας. Μερικοί ὁδηγοῦνται στὸν θάνατο, ἄλλοι στέλνονται στὶς φυλακὲς καὶ ἄλλοι ἀναγκάζονται νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πατρίδα τους. Ἀφοῦ ὅμως περάσει καιρὸς κι ἀλλάξουν οἱ συνθῆκες, φανερώνεται ἡ ἀδικία σὲ βάρος αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Πολλὲς φορὲς ὅμως μὲ πόνο γίνεται ἀντιληπτὸ πὼς δὲν ὑπάρχει ἡ δυνατότητα ἀνατροπῆς αὐτῶν τῶν ἀδικιῶν.

Στὴν τουρκικὴ κοινωνία προδότες τῆς πατρίδας ὑπάρχουν; Πρὶν 30-35 χρόνια ὑπῆρχαν; Ἂν ὄχι τότε τί ἦταν ὅλοι ἐκεῖνοι πού τοὺς λιανίσαμε ; Π.χ. τοὺς Φαζίλ, Καβάζογλου, Μπερμπὲρ Ἀχμέτ, Γιαχγιά, τοὺς δικηγόρους δημοσιογράφων γιατί τοὺς σκοτώσαμε; Τὸν γιατρὸ Ἰχσάν Ἀλὴ γιατί τὸν σκοτώσαμε ; Εἴμαστε σὲ θέση νὰ δώσουμε μία ξεκάθαρη ἀπάντηση σὲ ὅλα αὐτὰ ;

Ἡ ΤΜΤ ἱδρύθηκε σὰν μία ἀντιστασιακὴ ὀργάνωση. Ὅμως αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι βοήθησαν ἀπὸ τὴν Ἄγκυρα νὰ ἱδρυθεῖ δὲν εἶχαν τὶς ἴδιες σκέψεις καὶ τοὺς ἴδιους σκοποὺς μὲ αὐτοὺς ποὺ τὴν ἵδρυσαν στὴ Λευκωσία. Τὴν ὥρα ποὺ στὴν Ἄγκυρα σκέφτονταν νὰ ἀνακτήσουν τὴν Κύπρο, στὴ Λευκωσία εἶδαν μία εὐκαιρία νὰ ξεκαθαρίσουν τὶς ἀντιπολιτευόμενες φωνές. Καὶ φυσικὰ χρησιμοποίησαν αὐτὸν τὸν δρόμο… Ἄλλως τὸ νὰ παρακολουθεῖ τοὺς ἀριστεροὺς καὶ νὰ τοὺς καθαρίζει, ἢ νὰ δημιουργεῖ καὶ νὰ ἀνακηρύσσει προδότες στὴν κοινωνία δὲν ἀποτελοῦσε καθῆκον τῆς ΤΜΤ. Ὅπως κάθε μυστικὴ ὀργάνωση, ἔτσι καὶ ἡ ΤΜΤ εἶχε τοὺς δικούς της κανόνες καὶ τὸ σύστημα ποινῶν της. Ὅμως αὐτὸ δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι ἡ ἀνακήρυξη δεξιῶν, ἀριστερῶν, προδοτῶν καὶ ἡ τιμωρία κατὰ τὸ δοκοῦν. Μπορεῖ νὰ τιμωρεῖ τὰ μέλη της ποὺ δὲν ὑπάκουσαν, αὐτοὺς ποὺ τὴν πρόδωσαν. Τότε γιατί ἡ ΤΜΤ λιάνισε ψυχὲς πού δὲν ἦταν μέλη της; Οἱ μυστικὲς ὀργανώσεις δὲν ἔχουν σὰν στόχο νὰ κάνουν πολιτική. Ἡ πολιτικὴ γίνεται ἀπὸ ἄλλες ὀργανώσεις ποὺ ἔχουν ἱδρυθεῖ ξεχωριστὰ καὶ δὲν καταφεύγουν στὴν βία. (...)

Ὁ Ντενκτάς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἱδρυτὲς τῆς ΤΜΤ στὴν Κύπρο. Ἀπὸ τὸ 1963 πού ἄρχισαν τὰ γεγονότα μέχρι ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὸ νησὶ τὴν κρατοῦσε ὑπὸ τὸν ἔλεγχό του.

Ἂς ἀναφέρουμε κάτι πιὸ ἀπτό. Γιατί σκότωσαν τοὺς Ἀϊχὰν Χικμὲτ καὶ Μουζαφὲρ Γκιουρκάν. Ὁ Ντενκτάς ἀκόμα καὶ σήμερα ἰσχυρίζεται πὼς τοὺς σκότωσαν οἱ Ρωμιοί, ἀλλὰ ὅλοι ξέρουμε πὼς κάποιοι δικοί μας τοὺς σκότωσαν. Γιατί ὅμως τοὺς σκότωσαν; Τὸ ὅτι τοὺς σκότωσαν τὴν χρονικὴ στιγμὴ ποὺ εἶχαν πεῖ πὼς θὰ φανέρωναν ποιοὶ βομβάρδισαν τὸ τζαμὶ Μπαϊρακτάρ δείχνει πὼς αὐτὸ ἔγινε ἀπὸ κείνους ποὺ δὲν θέλαν τὴν ἀνακοίνωση αὐτή. Ἐσεῖς τώρα ἄν μου πεῖτε πὼς ἦταν Ρωμιοὶ πράκτορες κλπ… παραμύθια ὅλα. Τώρα δὲν μᾶς ἔρχεται στὸ νοῦ ἡ ἑξῆς σκέψη: Τὸ νὰ λὲς στὰ 1962 ὅτι οἱ Τοῦρκοι μπορεῖ νὰ βομβάρδισαν τὸ τζαμὶ ἦταν προδοσία τῆς πατρίδας καὶ ἔπρεπε νὰ τιμωρηθεῖς μὲ θάνατο. Τὸ νὰ λὲς ὅμως ὅτι τὸ 1958 οἱ βόμβες στὸ Τουρκικὸ Πρακτορεῖο Εἰδήσεων δὲν ἦταν προδοσία; Δὲν ἐπιβαλλόταν τιμωρία; Αὐτὴν τὴν ἀλήθεια καὶ ὁ Ντενκτάς τὴν ἀνέφερε καὶ ἐγὼ τὴν ἔγραψα πολλὲς φορές. Ἂς τὸ ξαναναφέρω ὅμως: Ἡ βόμβα στὸ Τουρκικὸ Πρακτορεῖο Εἰδήσεων τοποθετήθηκε ἐκ τοῦ πονηροῦ ἀπὸ δυὸ ὑπαλλήλους τῆς Τουρκίας ὥστε νὰ φέρουν ἐνάντιες τὶς δυὸ κοινότητες στὸ νησί. Μάλιστα, αὐτὸ φανερώθηκε ἀπὸ τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων ὁμολογία τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δυὸ συμμετεχόντων. Π΄αὐτὴν τὴν ὑπόθεση τὸ εἶπα καὶ τὸ ξαναλέω. Εἶμαι ἕτοιμος νὰ καταθέσω μπροστὰ σὲ ἕνα ἀνεξάρτητο δικαστήριο. Καὶ ρωτάω: Ποιὰ ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὴν ἀνακοίνωση τοῦ Ντενκτάς καὶ σ' αὐτὴν πού θὰ ἔκαναν οἱ δημοσιογράφοι; Γιατί τιμωροῦνται δημοσιογράφοι γιὰ κάτι πού δὲν ἔκαναν ὅταν ὁ Ντενκτάς πού τὄκανε δὲν τιμωρεῖται; Δηλαδὴ οἱ μὲν πρόδωσαν τὴν πατρίδα τους καὶ ὁ ἄλλος ὄχι;...

(Τ/Κ ἐφ. Ἀφρίκα, 16-6-2005)

Μετάφραση: Μ.Κ.

Ἀντιφωνήματα

Ἀσυγχώρητη τεχνική βλάβη δείχνει ἡ ἀεροπορική τραγωδία τοῦ Γραμματικοῦ. Κι ἐγὼ πού πίστευα ὅτι οἱ κουμπάροι δέν ἦταν τόσο ἑλληνικά ἐπιπόλαιοι...

Τό βραβεῖο μαλακολογίας ἀπονέμεται στόν ΑΝΤ1. Δέν τοὔφτασαν τά περί τρομοκρατῶν καί ἀεροπειρατίας, μέχρι καί... ἀπεμπλουτισμένο οὐράνιο μετέδωσαν οἱ ἀπεμπλουτισμένοι τους ἐγκέφαλοι

Δυό μέρες πρίν τίς βόμβες στό Λονδῖνο, ὁ μεγαλοτραπεζίτης Γκρήνσπαν τῆς FED ρευστοποίησε 40 δισεκ. δολάρια. Τυχεράκιας ὁ χαχάμης, ἔ;

Πάντως χωρίς νά εἴμαστε οἰκονομολόγοι ὁ τριπλασιασμός τοῦ ἐλλείμματος στόν ἀμερικάνικο προϋπολογισμό (11,1 τρισ. $) μᾶς τρομάζει. Κακῶς λέτε;

Ὥστε ὁ Χαρούν Ρασίντ Ἀσουάτ, πού συνελήφθη γιά τίς λονδρέζικες βόμβες, εἶχε 10 χρόνια σχέσεις μέ τή βρετανική ὑπηρεσία MI-6! Τί; Ἄ, παλιά, ναί...

Καί ἡ ὀργάνωσή του (Al-Muhajiroun) ἄρχισε νά δραστηριοποιεῖται τή δεκαετία τοῦ '90, μέ δυτικές πλάτες καί δράση κυρίως ποῦ λέτε; Στό Κόσοβο!

Διά τοῦ Κέν Λίβινγκστον, δημάρχου στό Λονδῖνο, οἱ παλιοί τροτσκιστές (καί νῦν ἀποκηρυγμένοι) Ἐργατικοί εἶπαν τήν ἀλήθεια. Γιά τήν Παλαιστίνη, τό Ἰσλάμ, τή Δύση...

Πῶς λέν τόν βαθύπλουτο λόρδο πού χρηματοδοτεῖ τούς Ἐργατικούς καί παίζει τέννις μέ τόν Μπλαίρ; Ἄντε, νά βοηθήσω: Ἀρχίζει ἀπό Λε- καί τελειώνει σέ -βύ

Στίς 14-7 ἡ Βενεζουέλα τοῦ Τσάβες ἀναγνώρισε τήν Ἀρμενική Γενοκτονία καί κάλεσε τήν Ε.Ε. νά μήν δεχθεῖ τήν Τουρκία ἄν δέν τήν ἀναγνωρίσει καί κείνη!

Συνοριακές διαφορές μέ τόν Καναδᾶ ἔχει ἡ ...Δανία! Μάλιστα, γιά τό νησάκι Χάνς, βορείως τῆς Γροιλανδίας, ἔγινε διπλωματικό ἐπεισόδιο (κι αὐτοί... ἐθνοκεντρικοί;!)

Σκοτώθηκε ὁ «δημοκράτης» δρ.Γκάρανγκ στό Σουδάν. Κρῖμα ρέ, τόσα χρόνια νά μεγαλώνεις, νά σπουδάζεις ἕναν πράκτορα καί νά τόν τρῶνε μ' ἕνα ἑλικοπτεράκι

Εἶναι δυνατόν σήμερα μιά ξ έ ν η χώρα νά ὑπογράφει (19-7-05) συμμετοχή στήν ἀσφάλεια τοῦ συστήματος ὕδρευσης τῶν ΗΠΑ;! Ναί, ἄν πρόκειται γιά τή γνωστή...

Ἀληθεύει ὅτι ὁ 41χρονος Γ.Κ., πράκτορας τῆς ΕΥΠ στήν Πρίστινα δολοφονήθηκε τόν Μάη ἀπό Ἀλβανό τοῦ UCK, ὡς μήνυμα νά πάψει ὁ φιλοσερβισμός μας;

Λέτε νά ἔπαιξαν ρόλο καί οἱ προστυχιές πού διακινήθηκαν κατά τῶν Ἑλλήνων ἐθελοντῶν στή Βοσνία; Μιά σκέψη κάνω

Κι ἄν καθιερωθεῖ τό 42% γιά τήν ἐκλογή τῶν δημάρχων, ἡ Κυβέρνηση λύνει τό... ζέον πρόβλημα πού ταλάνιζε τόν τόπο (γιά τά χρειώδη - κατάργηση νομαρχιῶν, ἐκλογή περιφεριαρχῶν - οὔτε λέξη!)

Νά λοιπόν ὁ ὁρισμός τῆς μεταρρύθμισης: Ἡ ἀναδιάταξη τῆς μηδαμινῆς λεπτομέρειας βάσει τοῦ (στενότατου) κομματικοῦ συμφέροντος

Ἄσπρη μέρα εἶδε ὁ τουρισμός μας φέτος καί ὅλα ὀφείλονται στήν ἐκστρατεία τοῦ Ἀβραμό, λέει! Μήν εἶστε ἀχάριστοι ρέ, πεῖτε κι ἕνα εὐχαριστῶ στό PKK

Ὥστε ἀμέτρητα τά φράγκα μά καί οἱ ὑπεράκτιες ἑταρεῖες τοῦ θείου Ἀχιλλέα! Φανταστεῖτε δηλαδή τί δουλειά θά ἔριξε στή ζωή του ὁ ἄνθρωπος...

Στίς 15-9 ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης θεμελιώνει τήν Ἁγία Τριάδα τοῦ ἱδρύματος Ἀνατολικορωμυλιωτῶν στή θέση Λειβαδίτσα τῆς Πέλλας

Ἀπαραίτητο γιά τή θρακική μνήμη, ἔστω καί μέ ἕναν αἰώνα καθυστέρηση

Δέν ἔχει «κώλυμα ἀπό τόν νόμο» γιά συμμετοχή στίς ἑπόμενες ἐκλογές ὁ καταδικασθείς ὡς πλαστογράφος τ. δήμαρχος Μαρώνειας Μένιος Παπαναστασίου

Κι ἀπ' ὅ,τι βλέπουμε δέν ἔχει καί κανένα ἄλλο κόλλημα. Ἀπό ντροπή, ἄς ποῦμε ἤ κάτι παρόμοιο... Κι ὁ πολιτικός του χῶρος ἄλλωστε δέν ἔχει τέτοια συμπτώματα

Πάντως ἀναμένουμε μέ ἐνδιαφέρον τήν ὑπόθεση καί τοῦ ἄλλου γίγαντα τῆς Αὐτοδιοίκησης, πού διευκόλυνε τό κύκλωμα λευκῆς σάρκας. Ἐκεῖ πού τό μαχαίρι ἴσως ἀγγίξει ὥς καί τό Giorgaki

Ἄ, καί μιά πού τὄπα: Πρωτοεκλέχτηκα (μέ μπαμπεσιά) δημοσύμβουλας τό 2002 καί εἶμαι πιό Τοῦρκος ἀπ' τόν Ἐρντογάν. Μπορῶ νά πάω γιά δήμαρχος τοῦ χρόνου;

Ἂς πεῖ κάποιος στό βλῆμα πού μετέδωσε (ΔΕΛΤΑ TV) λεπτομερῶς τή φρικτή εἴδηση αὐτοπυρπόλησης 35χρονου νά χρωματίζει ἀναλόγως τή φωνή της. Ὄχι σάν νά μεταδίδει ρεπορτάζ ἀπό μπαράκια!

20 καί 21 Αὐγούστου ἡ νομαρχία Ξάνθης διοργανώνει γιά 7η χρονιά οἱ γιορτές τοῦ Νέστου: συναυλίες Ἀηδονίδη - Κότσιρα, ποικίλες παραποτάμιες δραστηριότητες, περιήγηση, γαστρονομία. Νά πᾶμε, ἔ;

Τέλος, ζητοῦμε συγγνώμη γιά τίς φωτογραφίες αὐτῆς τῆς σελίδας, δέν τό κάναμε ἐπίτηδες, ἔτσι μᾶς βγῆκε. Δέν θά ξανασυμβεῖ

ΤΟΞΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

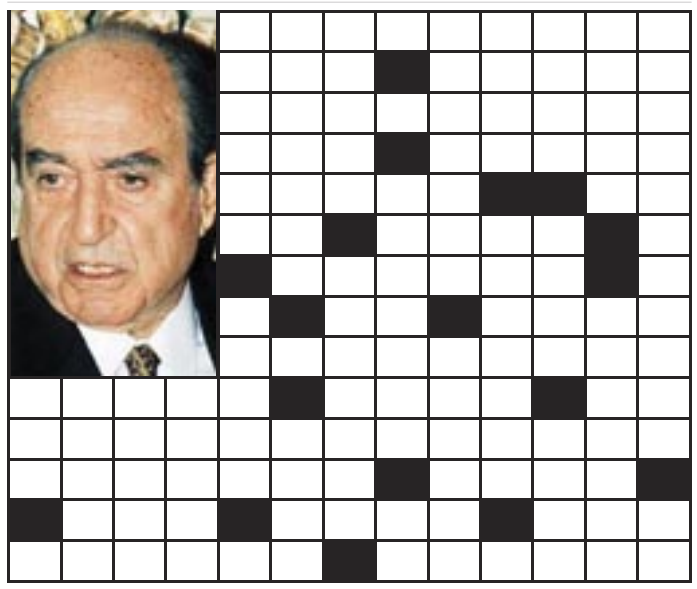

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Εἶναι κατὰ τοὺς Ἀμερικανούς ὁ Μπὶν Λάντεν (ὅπως ἄλλωστε καὶ ὁ Ἀλ Ζαρκάουι, ὁ Ἀλ Μαγκντίσι, ὁ Δρ Τζέκυλ, ὁ Προκρούστης καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς Ἀλ Κάιντα).

2. Τὸ Κυπριακὸ ἔτσουξε πολὺ καὶ τὸν εἰκονιζόμενο καὶ ἑτέρους πλείστους ἀμερικανοτσολιάδες. – Τὴ συναντοῦμε σὲ κάποια ἱπτάμενα σκάφη.

3. Τὸ προσωνύμιο τοῦ εἰκονιζομένου.

4. Αὐτὰ τουλάχιστον κινοῦνται ἄνετα στοὺς δρόμους τῆς Κομοτηνῆς (ἀντιστρόφως). – Ἑλληνίδα καὶ αὐτὴ (ἔ, ἄμα δὲν ποῦμε καὶ καμμιὰ μαλ…, πῶς θὰ περάσει καὶ ἡ ὥρα;).

5. Εἶναι μονίμως ἡ πολιτικὴ ἀτμόσφαιρα στὴν Ἑλλάδα. – Ἀρχαῖο ἄρθρο.

6. Εἶναι γιὰ τὸν Καραμανλῆ ὁ Γιωργάκης (γιατί ἅμα περίμενε νὰ ξαναπάρει ἐκλογὲς χάρη στὸ… ἔργο τῆς κυβέρνησής του…)(ἀρχικά). – Τὸ ἐννιακοσιοστὸ τριακοστὸ πέμπτο πρὸ Χριστοῦ γεννήθηκε ὁ εἰκονιζόμενος.

7. Πολλὰ κινοῦνται σέ… στοές.

8. Πρόθεμα εὐγενείας. – Μέχρι τώρα ξέραμε τοῦ Ἀρμούρη, τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα καὶ τοῦ Ἐλ Σίντ. Τώρα πλέον ὁ Κωστάκης (ὅπως ἀντιλαμβάνεστε καὶ ἀπὸ τὸν σχετικὰ πρόσφατο θρίαμβο τοῦ Κόκκαλη μέ τὴν εἰσαγωγὴ στὸ Στοίχημα καὶ τῶν ἑλληνικῶν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων) ἤδη γράφει καὶ αὐτὸς τὸ δικό του ἐναντίον τῆς διαπλοκῆς (ἀντιστρόφως).

9. Ἀλβανικὴ πόλη, μέ ἄρθρο (Σ.Σ.: ΔΕΝ ἐννοοῦμε τὴν Ἀθήνα…).

10. Γιὰ τὸν διεθνή σοσιαλισμό, τέτοιο… κτῆμα θὰ εἶναι οἱ μεταρρυθμίσεις τοῦ Γιωργάκη. – Χρωματικὴ ἀπόχρωση. – Γράμμα καὶ αὐτό.

11. Τὸ λέμε κάθε φορὰ ποὺ βλέπουμε στὴν τηλεόραση τὸν Μπούς (ὅλο μαζί).

12. Παλαιὸ ἐργαλεῖο ὕφανσης. – Δίχως.

13. Ἐνενήντα ὀκτὼ τὸ ἄθροισμά τους (σὰ νὰ λέμε δηλαδὴ τὸ ἕνα τριακοστό τῆς ἡλικίας τοῦ εἰκονιζομένου). – Φούντωμα, ζῆλος (ἀντιστρόφως). – Μουσικὴ νότα.

14. Ὁ τίτλος τοῦ εἰκονιζομένου (μέ ἄρθρο). – Μετὰ τὴ λήξη τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821, ἀπετέλεσε τὴν κεντρικὴ περιοχὴ τοῦ πρώτου προτεκτορ… παρντόν, ἐλεύθερου ἑλληνικοῦ κράτους (παλαιὰ γραφή).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Προηγεῖται τοῦ τρία (ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΧΗ, Ε; Δὲν τὸ εἶπε ὁ Καραθεοδωρή, ὁ Γιωργάκης τὸ εἶπε)

2. Πρώην πράκτορας, πολὺ γνωστὸς ἐδῶ στὰ μέρη μας.

3. Συμπαγὲς ὑλικὸ (τόσο πολύ, ὅσο ἀκριβῶς καὶ ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Μπούς).

4. Τὸ μικρὸ ὄνομα παλιοῦ μεγάλου μπασκετμπολίστα τῆς ΠΑΟΚάρας.

5. Διάσημη βιβλικὴ πόλη, πολὺ κοντὰ στὴ Μύκονο. – Τὴν ἔχουν τὰ ἄλογα (ἀντιστρόφως).

6. Μετὰ τὰ «Ἀρίων», αὐτὰ τὰ βραβεῖα ἀναμένεται νὰ θεσμοθετηθοῦν γιὰ μεγαλοεργολάβους καὶ πολιτικούς. – Ἐμπρόθετο ἄρθρο (γενική).

7. Τὴ φοράει ὁ Πάπας (ἕτοιμο ὅμως τὸν κόβω καὶ τὸν… Χριστόδουλο). – Λένε ὅτι αὐτὴ περιέχει χαρτονομίσματα (ἐμεῖς μιά φορά ἀκουστὰ τὸ ἔχουμε μόνο)(ἀρχαία / μέ ἄρθρο).

8. Εἶναι οἱ περισσότεροι παράγοντες τοῦ ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου. – Πρόθεση (ἀντιστρ).

9. Ὅπως προκύπτει καὶ ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα, ἀπὸ τὸν 10ο ἕως τὸν 4ο αἰ. π.Χ. εἶχε τὴ δική του ὁ εἰκονιζόμενος. – Ρῆμα πολὺ οἰκεῖο στοὺς συνδικαλιστὲς τοῦ δικομματισμοῦ.

10. Ὅταν βρέχει, δέκα μόλις λεπτὰ χρειάζεται αὐτὴ γιὰ νὰ καλύψει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Κομοτηνῆς, μετά ἀπὸ ἄλλα δέκα λεπτὰ ἀκούγεται κι ὁ πυροβολισμὸς τοῦ ἀφέτη καὶ ξεκινοῦν καὶ οἱ…γουρουνοδρομίες (ἀρχ.). – Ὑπὸ φυσιολογικὲς συνθῆκες (στοιχειώδους εὐαισθησίας) θὰ ἔπρεπε νὰ στοιχειώνει τὰ ὄνειρα τοῦ Σημίτη καὶ τοῦ Πάγκαλου.

11. Καὶ μιά καὶ ἀναφέραμε τὸν Πάγκαλο, πολλὰ εἶναι τὰ δικά του (καὶ σὲ θράσος). – Βουνὸ τῆς Σαμοθράκης. – Δίχως περιεχόμενο αὐτὴ (ἀκριβῶς δηλαδὴ σὰν προεκλογικὴ ὑπόσχεση).

12. Καταπολεμᾶ τὰ ναρκωτικὰ (ἔ, ἄν τὰ καταπολεμοῦσε καὶ ἡ Ἀστυνομία…). – Ἀμέσως.

13. Ἔτσι εἶναι κάθε φορὰ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μέ τὶς ἱκανότητες καὶ τὴν εὐφυΐα τῶν ἑκάστοτε κυβερνώντων του (μή βλέπετε τώρα ποὺ κάθε τέσσερα χρόνια πάει καὶ τοὺς ξαναψηφίζει…). – Ἀρχαία ἀναφορικὴ ἀντωνυμία.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
1. ΕΛΤΑΝΙΚΟΣ, 2. ΟΧΙ - ΕΑΙΚΑ, 3. ΑΡΑΚΟΥΛΑΣ, 4. ΡΕΟ - ΤΣΑΝΤ, 5. ΜΙΑΡΗ - ΑΙ, 6. ΑΩ - ΕΤΟΣ, 7. ΝΗΜΑΤΑ, 8. ΑΑ - ΞΕΠΟΣ, 9. ΤΟ ΕΛΒΑΣΑΝ, 10. ΕΣΑΕΙ - ΣΙΕΛ - ΡΟ, 11. ΝΑ ΕΝΑΣ ΜΑΛΑΚΑΣ, 12. ΑΡΑΧΤΙ - ΑΝΕΥ, 13. ΗΠΙ - ΖΕΣΗ - ΝΤΟ, 14. Ο ΚΟΜΗΣ - ΜΩΡΗΑΣ.
ΚΑΘΕΤΟΣ
1. ΕΝΑ, 2. ΣΑΛΑΚ, 3. ΑΕΡΙΟ, 4. ΜΠΑΝΕ, 5. ΣΟΛΟΜΑ - ΧΑΙΤΗ, 6. ΑΧΡΕΙΩΝ - ΣΤΗΣ, 7. ΠΑΡΑ - Η ΑΕΣΜΙΣ, 8. ΡΕΜΑΛΙΑ - ΜΕ, 9. ΝΕΟΤΗΤΑ - ΒΕΛΑΖΩ, 10. ΙΛΥΣ - ΟΤΣΑΛΑΝ, 11. ΚΙΛΑ - ΣΑΟΣ - ΚΕΝΗ, 12. ΟΚΑΝΑ - ΠΑΡΑΥΤΑ, 13. ΣΑΣΤΙΣΜΕΝΟΣ - ΟΣ.